

Zonguldak Bülent Ecevit Üniversitesi Tıp Fakültesi 2020-2021 Eğitim Yılı Dönem 3 Öğrencileri Kanıta Dayalı Tıp Çalışmaları Özetleri

Evidence Based Medicine Abstracts of Zonguldak Bülent Ecevit University Medical Faculty 2020-2021 Education Term Class 3 Student

Ömercan TOPALOĞLU^{1*} , Ferruh Niyazi AYOĞLU² , Hande AYDEMİR² , Murat CAN⁴ ,
Taner BAYRAKTAROĞLU^{1,5}

* Sorumlu Yazar

¹ Zonguldak Bülent Ecevit Üniversitesi Tıp Fakültesi Endokrinoloji ve Metabolizma Hastalıkları Bilim Dalı, Zonguldak, Türkiye

² Zonguldak Bülent Ecevit Üniversitesi, Tıp Fakültesi, Halk Sağlığı Anabilim Dalı (Kanıta Dayalı Tıp Sorumlu Öğretim Üyesi), Zonguldak, Türkiye

³ Zonguldak Bülent Ecevit Üniversitesi, Tıp Fakültesi, Eğitimden Sorumlu Dekan Yardımcısı, Zonguldak, Türkiye

⁴ Zonguldak Bülent Ecevit Üniversitesi, Tıp Fakültesi, Dekan, Zonguldak, Türkiye

⁵ Batı Karadeniz Tıp Dergisi Baş Editörü, Zonguldak, Türkiye

ORCID ID: Ömercan Topaloğlu 0000-0003-3703-416X, Ferruh Niyazi Ayoğlu 0000-0003-3266-1519, Hande Aydemir 0000-0002-1650-7573, Murat Can 0000-0002-1539-3973, Taner Bayraktaroğlu 0000-0003-3159-6663

Bu makaleye yapılacak atıf: Zonguldak Bülent Ecevit Üniversitesi Tıp Fakültesi 2020-2021 eğitim yılı dönem 3 öğrencileri kanıta dayalı tıp çalışmaları özetleri. Med J West Black Sea. 2021;5(3):505-531.

Zonguldak Bülent Ecevit Üniversitesi Tıp Fakültesi Öğrencilerinin Kanıta Dayalı Tıp Kapsamındaki Çalışmaları

Prof. Dr. Ferruh Niyazi AYOĞLU¹, 0000-0003-3266-1519

Prof. Dr. Hande AYDEMİR², 0000-0002-1650-7573

Prof. Dr. Murat CAN³, 0000-0002-1539-3973

¹Zonguldak Bülent Ecevit Üniversitesi, Tıp Fakültesi, Halk Sağlığı Anabilim Dalı (Kanıta Dayalı Tıp Sorumlu Öğretim Üyesi), Zonguldak, Türkiye

²Zonguldak Bülent Ecevit Üniversitesi, Tıp Fakültesi, Eğitimden Sorumlu Dekan Yardımcısı, Zonguldak, Türkiye

³Zonguldak Bülent Ecevit Üniversitesi, Tıp Fakültesi, Dekan, Zonguldak, Türkiye

ÖZ

Amaç: Kanıta dayalı tıp uygulamaları gerçek bilgiye en güvenilir şekilde ulaşmak, bilimsel aynı zamanda eleştirel düşüncüyü geliştirmek açısından önemlidir. Tıpta yeni bilgilere gereksinim, kanıta dayalı tıp uygulamalarının yaygınlaşmasına neden olmaktadır. Sürekli tıp eğitimi de kanıta dayalı tıbbın önemli bir parçası olarak kabul edilmektedir. Fakültemizdeki kanıta dayalı tıp uygulamalarının amacı, tıp fakültesi öğrencilerine kanıta dayalı tıbbın önemini kavratmak, bilimsel bir çalışmanın içinde yer almalarını sağlamak ve bu çalışma basamaklarını öğretmektir.

Gereç ve Yöntemler: Kanıtı dayalı tıp kapsamında yapılan çalışmalar, Tıp Fakültesi Dönem 3 öğrencileri tarafından yürütülmektedir. Dersin sorumlu öğretim üyesi tarafından gruplara ayrılırlar. Her bir grup için de sorumlu araştırmacı öğretim üyesi belirlenir. Ders programında belirlenen tarihlerde öğrenciler bir araya gelip araştırma konusunun başlığını kesinleştirir. Etik kurul formu hazırlanıp etik kurula başvuru yapılır. Çalışma sonlandıktan sonra da özet/makale hâline getirilir ve özet hâline getirilen çalışmalar sunulur ve tartışılır.

Bulgular: 2020-2021 Eğitim ve Öğretim döneminde gerçekleştirilen kanıtı dayalı tıp kapsamında 194 sayıda Dönem 3 öğrencisi çalıştı. COVID-19 pandemisinin etkileri ve aşı üzerine olan çalışmalar başta olmak üzere; kanser, uyku, güneşin zararları, yeni sosyal hayat ve cinsel mitler gibi güncel konularda sorumlu öğretim üyesi gözetiminde toplam 15 farklı çalışma yapıldı. Bu çalışmaların başlıkları ve sorumlu öğretim üyeleri Tablo-1 de yer almaktadır. Hazırlanan özetler dijital platform üzerinden sunuldu ve tartışıldı.

Sonuç: Tüm Dönem 3 öğrencileri, COVID-19 pandemisinden dolayı uzaktan eğitim aldıkları 2020-2021 Eğitim ve Öğretim döneminde çevrimiçi öğrenme ortamlarında bilimsel bir çalışmanın tüm aşamalarını yürüttüler ve çalışmalarını başarıyla sonlandırdılar.

Anahtar Sözcükler: Kanıtı dayalı tıp, Tıp fakültesi, COVID-19 pandemisi

Studies of Zonguldak Bülent Ecevit University Faculty of Medicine Students in the Scope of Evidence-Based Medicine

ABSTRACT

Aim: Evidence-based medicine practices are important in terms of reaching real information in the most reliable way and developing scientific and critical thinking. The need for new information in medicine causes the spread of evidence-based medicine practices. Continuing medical education is also recognized as an important part of evidence-based medicine. The aim of the evidence-based medicine practices in our faculty is to make the medical faculty students understand the importance of evidence-based medicine, to enable them to take part in a scientific study and to teach these study steps.

Materials and Methods: Studies within the scope of evidence-based medicine are carried out by Term 3 students of the Faculty of Medicine. They are divided into groups by the responsible academic member of the course. Responsible research faculty member is determined for each group. Students come together on the dates determined in the curriculum and finalize the title of the research topic. An ethics committee form is prepared and an application is made to the ethics committee. After the study is concluded, it is turned into a summary/article and the summarized studies are presented and discussed.

Results: Within the scope of evidence-based medicine carried out in the 2020-2021 Education and Training period, 194 Term 3 students worked. A total of 15 different studies were conducted under the supervision of a responsible faculty members on current issues such as cancer, sleep, sun damage, new social life and sexual myths, especially the effects of the COVID-19 pandemic and studies on vaccines. The titles of these studies and the responsible faculty members are given in Table-1. Prepared abstracts were presented and discussed on the digital platform.

Conclusion: All Term 3 students carried out all stages of a scientific study in online learning environments and successfully completed their studies in the 2020-2021 Education and Training period when they received distance education due to the COVID-19 pandemic.

Keywords: Evidence based medicine, Medical faculty, COVID-19 pandemic.

Tıp Fakültesinde Öğrenim Gören Preklinik Üniversite Öğrencilerinin Human Papilloma Virüs (HPV) ve HPV Aşısına İlişkin Bilgi Düzeyleri İle Tıp ve Sağlık Bilimleri Fakültesi Dışı Fakültelerde Öğrenim Gören Üniversite Öğrencilerinin Bilgi Düzeylerinin Değerlendirilmesi ve Karşılaştırılması-Anket Çalışması

Anıl Turhan ÇAKIR¹, 0000-0001-7976-4123
İpek PORSUK², 0000-0002-1159-9878
Furkan ÇALBIYIK², 0000-0001-9679-8843
Gülşah TANER², 0000-0001-9061-6754
Ayşe Ece NOĞAY², 0000-0003-0526-5596
Mehmet Emin ASLAN², 0000-0003-1522-7518
Simge DEMİR², 0000-0002-1283-1827
Cüneyt CAN², 0000-0002-0472-7616
Eren ALTINER², 0000-0002-3053-7525
Şeyma Şura KILIÇ², 0000-0003-0845-4368
Şevval YILMAZ², 0000-0002-9960-727X
Zeliha KARACA², 0000-0001-9325-4488
Yağmur GÜNDOĞAN², 0000-0003-4063-7818
Adem ŞEN², 0000-0001-9071-1559

¹Zonguldak Bülent Ecevit Üniversitesi Tıp Fakültesi, Kadın Hastalıkları ve Doğum Anabilim Dalı, Jinekolojik Onkoloji Cerrahisi Bilim Dalı, Zonguldak, Türkiye

²Zonguldak Bülent Ecevit Üniversitesi Tıp Fakültesi, 2020-2021 Eğitim Yılı Dönem 3 Öğrencileri, Zonguldak, Türkiye

ÖZ

Amaç: Human papilloma virüs (HPV)'ünün etken olduğu bilinen serviks kanseri, dünyada en sık görülen üçüncü kadın kanseridir ve yeni olguların çoğu az gelişmiş bölgelerden bildirilmektedir. Çalışmamızda tıp fakültesi pre-klinik öğrencileri ile tıp ve sağlık bilimleri fakültesi dışı fakültelerde öğrenim gören üniversite öğrencilerinin HPV ve HPV aşısı bilgi düzeylerinin değerlendirilmesi ve karşılaştırılması amaçlanmıştır.

Gereç ve Yöntemler: Tanımlayıcı ve kesitsel tipteki çalışmamız, 15 Şubat - 15 Mart 2021 tarihleri arasında pre-klinik tıp fakültesi öğrencileri ile tıp ve sağlık bilimleri fakülteleri dışı fakültelerde öğrenim gören üniversite öğrencileriyle yapılmıştır. Kolayda örneklem yöntemiyle belirlenen 303 katılımcıya (N=303) sosyodemografik sorular ve HPV Bilgi Ölçeğinden oluşan iki aşamalı bir elektronik anket uygulanmıştır. Normal dağılmayan verilerin analizinde Mann Whitney U, Kruskal Wallis ve Spearman korelasyon testleri kullanılmış, p<0.05 anlamlı kabul edilmiştir.

Bulgular: Katılımcıların %68,3'ü kadın (n=207), %31,7'si erkek (n=96) ve yaş ortalamalarının 20,94±1,69 olduğu saptanmıştır. Katılımcıların %39,6'sının (n=120) pre-klinik tıp fakültesi öğrencisi, %60,4'ünün (n=183) diğer fakültelerin öğrencileri olduğu görülmüştür. HPV Bilgi Ölçeği puanları karşılaştırıldığında; pre-klinik tıp fakültesi öğrencilerinin diğer öğrencilere göre toplam puanlarının anlamlı olarak yüksek olduğu görülmüştür (p<0.05). Katılımcıların cinsiyeti, aylık gelir durumları gibi sosyodemografik özellikleri bakımından ölçek puanları arasında fark olmadığı saptanmıştır (p>0.05). Annenin ve babanın eğitimi, cinsel yolla bulaşan hastalıklar hakkında bilgi durumu, rahim ağzı kanserini duyma ve bilgisi olma, rahim ağzı kanseri hakkında bilgi edinme kaynağı, eğitim döneminde ikamet edilen yer, hayatının en uzun bölümünü geçirdiği bölge ve fakültesinin bulunduğu bölgeler arasında HPV Bilgi Ölçeği puanları açısından anlamlı fark olduğu bulunmuştur (p<0.05).

Sonuç: HPV Bilgi Ölçeği puanlarını çeşitli sosyal ve demografik özellikler etkilemektedir. Tarama ve aşı programlarında bu özellikler dikkate alınabilir.

Anahtar Sözcükler: HPV aşıları, Human Papilloma Virüs, Bilgi düzeyi

Evaluation and the Comparison of the Knowledge Levels on the HPV and HPV Vaccine of the Preclinical Medical Students with the Other University Students Outside the Medicine and Health Sciences Faculties - Survey Work

ABSTRACT

Aim: Cervical cancer is the third most common female cancer in the world and most of the new cases are reported from underdeveloped regions. Human papilloma virus (HPV) is known to cause cervical cancer. In our study, it was aimed to evaluate and compare the knowledge levels on the HPV and HPV vaccine of the preclinical medical students with the other university students outside the medicine and health sciences faculties

Material and Methods: Our descriptive and cross-sectional study was conducted between February 15 and March 15, 2021 with pre-clinical medical faculty students and the other university students outside the medicine and health sciences faculties. A two-stage electronic questionnaire consisting of socio-demographic questions and HPV Knowledge Scale was applied to 303 participants (N = 303), who were determined by the convenience sampling method. Mann Whitney U, Kruskal Wallis and Spearman correlation tests were used for the analysis of non-normally distributed data, $p < 0.05$ was considered significant.

Results: It was determined that 68.3% of the participants were female ($n = 207$), 31.7% were male ($n = 96$) and their mean age was 20.94 ± 1.69 . It was observed that 39.6% of the participants ($n = 120$) were pre-clinical medical faculty students, and 60.4% ($n = 183$) were students from other faculties. When HPV Knowledge Scale scores were compared; It was observed that the scores of the pre-clinical medical faculty students among the students studying at faculties outside medicine and health sciences were significantly higher. It was determined that there was no difference between the scale scores in terms of sociodemographic characteristics such as gender and monthly income of the participants ($p > 0.05$). It was found that there was a significant difference ($p < 0.005$) in terms of HPV Knowledge Scale scores among the education of the mother and father, knowledge of sexually transmitted diseases, hearing and knowledge of cervical cancer, source for obtaining information about cervical cancer, the place of residence during the education period, the region where he spent the longest part of his life, and the regions where his faculty is located.

Conclusion: Various social and demographic characteristics affect HPV Knowledge Scale scores. These features can be taken into account in screening and vaccination programs.

Keywords: HPV vaccines, Human Papilloma Virus, Knowledge level

Tıp Fakültesi Öğrencilerinde Covid-19 Korkusu ve Sigara Kullanımını Etkileyen Faktörlerin Değerlendirilmesi

Ayşegül TOMRUK ERDEM¹, 0000-0002-5346-9107

Farice Beyza DEMİREL², 0000-0001-6572-7372

Semih EROL², 0000-0002-1091-9681

Enes KARATAŞ², 0000-0001-5426-1677

Sinem EDİNÇ², 0000-0003-1152-7118

Zeynep AŞIK², 0000-0001-6102-8953

İlayda BAŞOĞLU², 0000-0002-0981-8736

Zeynep KURU², 0000-0001-6646-1545

Veli Mert BÜYÜKDÜMLÜ², 0000-0002-4114-1083

Ece TUNA², 0000-0001-5921-1767

Kadriye TABAK², 0000-0003-4137-0019

Ayşe Beril ALAY², 0000-0001-6523-0964

Ahmet Hazar BÜYÜKAKPINAR², 0000-0003-4743-0852

Kübra ÖZAYDIN², 0000-0002-3078-274X

¹Zonguldak Bülent Ecevit Üniversitesi Tıp Fakültesi, Göğüs Hastalıkları Anabilim Dalı, Zonguldak, Türkiye

²Zonguldak Bülent Ecevit Üniversitesi Tıp Fakültesi, 2020-2021 Eğitim Yılı Dönem 3 Öğrencileri, Zonguldak, Türkiye

ÖZ

Amaç: Bu çalışmanın amacı Covid-19 pandemi döneminde tıp fakültesi öğrencilerinin sigara kullanımını etkileyen faktörleri ve Covid-19 korkusuyla ilişkisini belirlemektir.

Gereç ve Yöntemler: Tanımlayıcı ve kesitsel tipteki bu çalışmaya, Zonguldak'taki bir üniversitenin tıp fakültesinde öğrenim gören 293 öğrenci dahil edildi. Katılımcılara elektronik ortamda anket iletilerek, gönüllü olanlar çalışmaya alındı. Veriler, öğrencilerin sosyodemografik özelliklerinin, sigara içme alışkanlıklarının sorgulandığı anket formu, Covid 19 korku Ölçeği ve Fagerström nikotin bağımlılık testi ile toplandı.

Bulgular: Araştırmaya katılan öğrencilerin %70.6'sı kız olup yaş ortalaması 21.38 ± 04 bulundu. Öğrencilerin %17.7'si halen sigara içmekteydi. Hiç sigara içmeyen öğrencilerin %7.1'inin pandemi döneminde sigaraya başlama düşüncesi vardı. Sigarayı bırakmış öğrencilerin %64.5'i pandemi döneminde bu kararı vermişti. Sigarayı bırakanların %54.5'i hastalanma kaygısı ve mevcut hastalıkları nedeniyle sigarayı bırakmış ve %74.2'si tekrar sigaraya başlamayı düşünmemekteydi. Halen sigara içen öğrencilerin %69.2'si düşük bağımlılık düzeyine sahipti ve pandemi döneminde %38.4'ünde içilen sigara miktarında değişiklik olmazken, %34.6'sında azalma, %27'sinde ise artış olduğu görüldü. Sigara yasağı, kamu spotları ve haberlerin sigara tüketiminde değişikliğe yol açmadığı belirlendi. Halen sigara içip, Covid-19 enfeksiyonu geçirenlerin de sigara ile ilgili görüşlerinde değişiklik olmadığı belirlendi. Öğrencilerin Covid-19 korku puanı ortalaması 18.71 ± 4.91 olup, orta düzeyde korku saptandı. Kız öğrencilerde Covid-19 korku düzeyi erkeklere göre istatistiksel olarak daha yüksekti ($p=0.001$). Diğer sosyodemografik ve sigara kullanım özellikleriyle Covid-19 korku düzeyi arasında anlamlı fark bulunmadı ($p>0.05$).

Sonuçlar: Öğrencilerde Covid-19 korkusu orta düzeyde olup, kız öğrencilerde daha yüksekti. Sigarayı bırakmış olan öğrencilerin çoğunluğu pandemi döneminde bu kararı vermişti. Sigara yasağı, sigara ile ilgili kamu spotları ve haberlerin, Covid-19 enfeksiyonu geçirmenin sigara tüketiminde değişikliğe yol açmadığı belirlendi.

Anahtar Sözcükler: Covid-19, Korku, Sigara kullanımı, Öğrenci

Evaluation of the Factors Affecting the Smoking Habit and Fear of Covid-19 Among Faculty of Medicine Students

ABSTRACT

Aim: The aim of this study is to evaluate the factors affecting smoking in medical students during the Covid-19 pandemic and the relationship with fear of Covid-19.

Materials and Methods: 293 medical faculty students of a university in Zonguldak were included in this descriptive and cross-sectional study. Questionnaires were sent to the participants electronically, and volunteers were included in the study. The data were collected using a questionnaire about the sociodemographic characteristics and smoking habits of the students, the Covid 19 fear scale and the Fagerström nicotine addiction test.

Results: The mean age of the participants was 21.38 ± 04 and 70.6% were female. 17.7% of the students were active smokers. 7.1% of the students who never smoked had the idea of starting smoking during the pandemic period. 64.5% of the students who quit smoking made this decision during the pandemic period. 54.5% of those former smokers, quit smoking due to the anxiety of getting sick and existing illnesses and 74.2% of them did not think to start smoking again. 69.2% of the active smoker students had a low level of addiction and during the pandemic period, 38.4% of them did not change the amount of cigarettes they smoke, however 34.6% of them decreased and 27% of them increased. It was determined that the smoking ban, public service ads and news about cigarette did not cause any change in cigarette consumption. Also there were no change in opinions about smoking of active smokers who had Covid-19 infection. The mean Covid-19 fear score of the students was 18.71 ± 4.91 , and a moderate level of fear was detected. Covid-19 fear level was statistically higher in female students compared to males ($p = 0.001$). There was no significant difference between other sociodemographic and smoking characteristics and Covid-19 fear level ($p > 0.05$).

Conclusion: The fear of Covid-19 in students was moderate level, and it was higher in female students. The majority of former smokers quit smoking in pandemic period. It was determined that smoking ban, public spots and news about smoking, having a Covid-19 infection did not lead to a change in cigarette consumption.

Keywords: Covid-19, Fear, Smoking, Student

Zonguldak Bülent Ecevit Üniversitesi Tıp Fakültesi Öğrencilerinin Genel Aşı Çalışmaları, Aşılama ve Covid-19 Aşısı Hakkında Düşünceleri

Coşkun EKEMEN¹, 0000-0002-1957-9855
Ecem EYGÜL², 0000-0001-7809-4885
Aleyna Berfin ŞİMAL², 0000-0002-6275-2457
Hasan DOĞRU², 0000-0001-9520-2550
Bensu ARIKAN², 0000-0003-2462-9949
Elif SARITEN², 0000-0002-9603-3362
Nida Can AYDIN², 0000-0001-7590-6024
Ayberk ÖZTÜRK², 0000-0002-8137-7621
Gülsüm Berri YAVUZ², 0000-0002-0430-8518
İsa Tayyip Erdem ÇALCI², 0000-0003-0267-2049
İrem AYDOĞDU², 0000-0001-6128-2345
Öykü ATAŞ², 0000-0001-9143-1575
Muhammed KERİM², 0000-0002-7078-6104
Ayşenur GÜLMEZ², 0000-0002-9497-8012
Çiğdem URBAŞ², 0000-0001-8874-0617

¹Zonguldak Bülent Ecevit Üniversitesi Tıp Fakültesi, Çocuk Sağlığı ve Hastalıkları Anabilim Dalı, Zonguldak, Türkiye

²Zonguldak Bülent Ecevit Üniversitesi Tıp Fakültesi, 2020-2021 Eğitim Yılı Dönem 3 Öğrencileri, Zonguldak, Türkiye

ÖZ

Amaç: 31 Aralık 2019'da Çin'in Wuhan isimli şehrinde ilk olarak bildirilen Covid-19 salgınında 1,5 yılı geride bıraktık. Bu süreçte başta sağlık çalışanları olmak üzere tüm dünya fazlasıyla olumsuz etkilendi. Hem dünya genelinde uygulanan sokağa çıkma yasakları sebebiyle oluşan fiziksel problemler hem de sosyal izolasyon dolayısıyla ortaya çıkan psikolojik problemler bu dönemde çokça baş gösterdi. Dünya genelinde salgının en hızlı aşılanaşarak aşılabilceğı görüşü hakim oldu. Bu dönemde çeşitli aşı firmaları ve birçok ülke farklı tekniklerde, birçok aşı türünde çalışmalar yaptılar. Uzun süredir var olan ve üretilen bütün aşıları reddeden kesimde son zamanlarda belirgin oranda artış görülmüştür. Bu durum halkı ve özellikle bu konuda yeterli bilgiye sahip olması gerektiğini düşünen tıp öğrencilerini araştırma yapmaya itmiştir. Çalışmamızda da amacımız tıp fakültesi öğrencilerinin Covid-19 aşısı da dahil olmak üzere genel aşı ve aşı çalışmaları hakkındaki görüşlerini öğrenmektir.

Gereç ve Yöntemler: Pandemi nedeniyle bu çalışmamızı online bir platformda yapmak zorunda kaldık.

Bulgular: Elde ettiğimiz bulgulara göre katılımcılarımızın yaş ortalaması 21,28'dir. Katılımcıların %87.6'sı aşıların hastalıkları önlemede etkin olduğunu düşünmektedir. Yapılan araştırmada katılımcıların aşılar hakkında yeterli bilgiye sahip olup olmamaları ile prekliniik/kliniik öğrencileri olmaları arasında anlamlı bir ilişki saptanmıştır (p=0.001). Aşılar hakkında bilgi sahibi olmadığını düşünen 11 kişinin %91'ini prekliniik öğrencileri oluşturmaktadır. Çalışmamızda en sık kullanılan bilgi kaynakları televizyon ve internet gazeteciliği, sosyal medya ve Sağlık Bakanlığı verileridir. Bu veriyi benzer çalışmalar ile kıyasladığımızda da benzer sonuçlar ile karşılaştık. Aşı yaptırmayı düşünen katılımcılarımızın en büyük sebebi ise yeterince çalışma yapılmadığı düşüncesi ve yan etkilerden korkma olarak görülmüştür.

Sonuç: Sonuç olarak bu çalışmada katılımcıların tıp öğrencisi olsa bile aşı ve aşı çalışmaları hakkında tereddütleri olabileceğini görmekteyiz.

Anahtar Sözcükler: Aşılar, Aşı karşıtlığı, Tıp öğrencileri, Covid

Opinions of Students on General Vaccination Studies, Vaccination and Covid-19 Vaccine at Zonguldak Bülent Ecevit University, Medical Faculty

ABSTRACT

Aim: We have left 1.5 years behind in the Covid-19 outbreak, which was first reported from Wuhan, China on December 31, 2019. In this duration firstly health workers and then the world are affected in the worst way. Both the physical problems caused by the worldwide quarantine and the psychological problems caused by social isolation increased considerably during this one and half year. The opinion that the sooner the vaccine is made, the faster the epidemic can be overcome, has dominated the whole world. In this period, various vaccine companies and many countries; conducted studies on many vaccine types with different techniques. There has also been a considerable increase in the population rejecting all vaccines that have been in existence for a long time. This situation has pushed the public and medical students who think that they should have sufficient knowledge about vaccination to do research. Our aim in our study is to learn the views of medical faculty students about vaccine and vaccine researches, including the Covid-19 vaccine.

Materials and Methods: Due to the Covid-19 pandemic, we had to do this research on an online platform.

Results: According to our results, the average age of the participants is 21.28. 87.6% of the participants think that vaccines are effective in preventing diseases. In the study, a significant relationship was found between whether the participants had sufficient knowledge about vaccines and whether they were preclinical/clinical students ($p=0.001$). 91% of 11 people who think that they do not know about vaccines are preclinical students. The most frequently used information sources in our study; television, internet articles, social media and Turkish ministry of health data. When we compared this data with similar studies, we encountered similar results. The biggest reason for our participants who did not plan to get vaccinated was the thought that there were not enough studies and fear of side effects the vaccine.

Conclusion: As a result, we see that participants in this study may have hesitations about vaccines and vaccine studies, even if they are medical students.

Keywords: Vaccines, Anti-Vaccination, Medical students, Covid

COVID-19 Pandemisinin Tıp Fakültesi Öğrencileri Üzerindeki Etkileri

Deniz BAKLACI¹, 0000-0001-8449-4965

Ahmet Fatih ÇAKMAKLI², 0000-0002-3989-7228

Arbis ATİA², 0000-0001-5499-8150

Buğrahan Orhun KARAKÖK², 0000-0001-9210-2482

Ekin Tunay MANAV², 0000-0002-1436-2454

Hajar Mohammad REZA², 0000-0002-7123-9225

Mesut YILMAZ², 0000-0002-2237-0390

Mina Rahimi DADMARZI², 0000-0002-4395-1880

Muhammet ÇELİKKIRAN², 0000-0002-8235-5985

Ömer Ziya ÇATALBAŞ², 0000-0002-7238-5195

Özge İZCİLER², 0000-0001-5131-1237

Özgür TATLI², 0000-0001-8896-3175

Samen ŞAHAP², 0000-0001-9848,7782

Umut TOSUNER², 0000-0002-4595-2238

¹Zonguldak Bülent Ecevit Üniversitesi Tıp Fakültesi, Kulak Burun ve Boğaz Hastalıkları Anabilim Dalı, Zonguldak, Türkiye

²Zonguldak Bülent Ecevit Üniversitesi Tıp Fakültesi, Dönem 3 Öğrencileri, Zonguldak, Türkiye

ÖZ

Amaç: COVID-19 salgını Dünya’da ve Türkiye’de tıp fakültelerindeki eğitimin işleyişini önemli ölçüde etkiledi ve birçok üniversite bu süreçte uzaktan eğitim verme kararı aldı. Bu çalışmanın amacı pandeminin ve uzaktan eğitim sürecinin Zonguldak Bülent Ecevit Üniversitesi Tıp Fakültesi öğrencilerinin eğitim alışkanlıklarını, mesleki projeksiyonlarını ve ruh sağlıklarını nasıl etkilediğini ölçmektir.

Gereç ve Yöntemler: 29.03.2021 tarihinden 30.04.2021 tarihine kadar öğrenciler internet üzerinden çoktan seçmeli sorular olmak üzere ankete cevap vermişlerdir.

Bulgular: 182 öğrencinin cevabı alındı. COVID-19 pandemisi öncesi hekimliğini Türkiye’de yapmak isteyen öğrenci sayısı 98 (%53,9) iken bu sayı pandemi sonrası 55 (%30,2)’e indi. Pandemi öncesi hekimlerin meslek hastalıkları ile ilgili endişesi olan öğrenci sayısı 83 (%45,6) iken bu sayı pandemi sonrası 165 (%90,7)’e yükseldi. Çalışmaya katılan öğrencilerin 166 (%91,2)’si Türkiye’de hekimlere gereken değer verilmediğini düşünüyor. Bununla beraber tıp fakültesinden mezun olduktan sonra sahip olacağı finansal durum hakkında endişesi olan öğrenci sayısı 112 (%61,5) iken Türkiye’deki hekim çalışma şartlarının ruh sağlığını bozduğunu söyleyen öğrenci sayısı 142 (%78). Çalışmaya katılan öğrencilerin 155 (%85,2)’i pandeminin tıp eğitimin kalitesini olumsuz etkilediğini düşünüyor ve 107 (%58,8)’si uzaktan eğitim sürecindeki online eğitimi yeterli bulmuyor. 126 (%69,3) öğrenci çalışma alışkanlıklarının olumsuz etkilendiği fikrinde, bununla beraber 111 (%61,0) öğrenci uzaktan eğitim alan öğrencilerin, yüz yüze eğitim alan öğrencilerden eğitimde geri kaldığını düşünüyor. Katılanların 108 (%59,3)’i tıp fakültesinde okuyan hekim adaylarına pandemi ve afet gibi durumlar için verilen eğitimi yeterli bulmuyor ve 157 (%86,2)’si bu durumlar için mental adaptasyon eğitimi verilmesi gerektiğini düşünüyor.

Sonuç: Çalışmamızın sonucuna göre COVID-19 pandemisinin tıp fakültesi öğrencilerinin mesleki projeksiyonlarını değiştirdiği, öğrencilerin mesleki projeksiyonlarına ilişkin kararsızlıklarını ve hekimlik mesleğini yapmak istemeyenlerin sayısını artırdığı gözlemlendi. Katılımcıların cevaplarında, pandeminin etkisinin tüm Dünya’da görülmesine karşın mezun olduklarında yurt dışında çalışmak isteyen hekimlerin sayısının yükseliş gösterdiği; sebep olarak da toplumun doktora bakış açısı, doktorların çalışma şartları ve finansal durumlarının etkin olduğu saptandı. Öğrencilerin büyük bir kısmının, COVID-19 pandemisinin eğitimi olumsuz etkilediği ve bu sebeple eğitim sisteminin pandemi ve afet gibi koşullara uyarlanması gerektiği görüşünde olduğu gözlemlendi.

Anahtar Sözcükler: COVID-19 pandemisi, Mezuniyet öncesi tıp eğitimi, Tıp fakültesi öğrencileri, Ruh sağlığı, Mesleki projeksiyon

The Effect of COVID-19 Pandemics on Medical Faculty Students

ABSTRACT

Aim: The COVID-19 pandemic has significantly affected the functioning of medical school education in both the world and Turkey, and many universities have decided to offer distance education in this process. The aim of this study is to survey the effect of the pandemic and distance education on the learning habits, professional projections and mental health of the students of Zonguldak Bülent Ecevit University Faculty of Medicine.

Materials and Methods: Students have answered an online multiple choice survey from 3.29.2021 to 4.30.2021.

Results: 182 students answered. While the number of students that want to become a doctor in Turkey was 98 (53.9%) before the pandemic, this number has decreased to 55 (30.2%) after the pandemic. The number of students that had worries of occupational diseases increased from 83 (45.6%) to 165 (90.7%) after the pandemic. 166 (91.2%) of the responders think doctors in Turkey don’t get the appreciation they deserve. Adding to this, the number of students who are concerned about the financial situation they will have after graduating from medical school is 112 (61.5%) and the number of students in Turkey who say that the doctors working conditions impair mental health is 142 (78%). 155 (85.2%) of the students participating in the study think that the pandemic has affected the quality of medical education negatively and 107 (58.8%) do not find online education they are given in the distance education process sufficient. 126 (69.3%) students think that their studying habits are negatively affected and 111 (61.0%) of the responders think that students that take online education courses fall behind in education compared to those who receive face-to-face learning. 108 (59.3%) of the responders do not find the training given to medical students for situations such as pandemics and disasters sufficient, and 157 (86.2%) think that mental adaptation training should be given for these situations.

Conclusion: According to the results of our study, it was observed that the COVID-19 pandemic changed the professional projections of medical faculty students, increased the uncertainty of the students' professional projections and the number of those who do not want to do their medical profession. In the responses of the participants, although the effect of the pandemic is seen all over the world, it is seen that the number of physicians who want to work abroad when they graduate has increased; As the reason, it was concluded that the society's perspective towards doctors' working conditions and financial situations were influential. It was observed that most of the students believed the COVID-19 pandemic negatively affected education and therefore the education system should be adapted to conditions such as pandemics and disasters.

Keywords: COVID-19 pandemic, Undergraduate medical education, Medical students, Mental health, Professional projection

Covid-19 Aşısına Tutum ve Yaklaşımlar

Emre HORUZ¹, 0000-0003-2059-8727

Ece ÖZGEN², 0000-0002-1982-5075

Hüseyin YETER², 0000-0003-4752-7363

Rumeysa ÖZTÜRK², 0000-0002-2985-6860

Seher Minel VATAN², 0000-0001-7672-2403

Ayah KABOUK², 0000-0002-8759-706x

Beyhan KURT², 0000-0001-5350-9634

Nida DURMUŞ², 0000-0003-3365-1195

Berk DALGIÇ², 0000-0002-5871-3463

Oğuz DEMİRCİ², 0000-0002-8855-5048

Esra Nur GÜLERYÜZ², 0000-0002-5377-4101

Görkem KAPLAN², 0000-0003-0565-1980

Hilal AKARCA², 0000-0001-6303-4388

Mehmet Emin KILIÇALP², 0000-0002-8903-7111

¹Zonguldak Bülent Ecevit Üniversitesi Tıp Fakültesi, Enfeksiyon Hastalıkları Anabilim Dalı, Zonguldak, Türkiye

²Zonguldak Bülent Ecevit Üniversitesi Tıp Fakültesi, 2020-2021 Eğitim Yılı Dönem 3 Öğrencileri, Zonguldak, Türkiye

ÖZ

Amaç: Bu çalışmada, toplumun Covid-19 aşısına karşı tutum ve yaklaşımının saptanması amaçlanmıştır. SARS-CoV-2'ye karşı etkili aşılardan geliştirilmesi ve aşılardan topluma uygulanmaya başlanması ile toplumun aşı ve aşı çalışmaları hakkındaki bilgi düzeyinin ölçülmesi planlanmaktadır.

Gereç ve Yöntemler: Katılımcılara Ocak 2021 ile 30 Nisan 2021 tarihleri arasında sosyal medya ve/veya internet üzerinden gönüllülük esasına dayanarak 30 sorudan oluşan bir anket gönderildi ve alınan cevaplar analiz edildi.

Bulgular: Anketimize 253 kişi katılmıştır. Katılımcıların 178'i (%70,4) kadın, 75'i (%29,6) erkekten oluşmaktadır. Katılımcıların yaş ortalaması 27,3' tür ve büyük çoğunluğunu öğrenciler (150, %59,2), ev hanımları ile (22, %8,7), öğretmenlerden (22, %8,7) oluşturmaktadır. Üniversite mezunu 202 kişi (%79,8) iken lise ve dengi okul mezun olanların sayısı ise 38 (%13,8) kişidir. Öğrencilerin %70,3' ü sağlık alanındadır.

Anketimizin dağıtıldığı tarihlerde toplum aşılama henüz başladığından 253 kişiden 227'si (%89,7) aşı olmamıştır. 112 (%44,3) kişinin Covid-19 aşısı hakkında bilgisi varken, 130 (%51,4) kişinin kısmen bilgisi vardır. 149 (%58,9) kişi ise aşı sırası geldiğinde olmak isterken, 68(%26,9) kişi COVID-19 aşısı olma konusunda kararsızdır. 81(%32) kişi Corona virüs aşılardan yan etkilerinden haberdar, 122(%48,2) kişi kısmen haberdardır. Ankete katılan 81(%32) kişi ise aşının ciddi yan etkilerinin olabileceğini düşünmemektedir.

Katılımcılardan 147(%58,1) kişi çevresine Covid-19 aşısını önerebilecekken, 75(%29,6) kişi önermekte kararsızdır. Ankete katılan gönüllülerin çoğunluğu Covid 19 aşısı hakkında bilgileri televizyon (%58,1), sosyal medya (%67,6) ve kendi araştırmalarından (%51) edinmiştir.

Sonuç: Ankete katılan örneklem topluluğumuzun Coronavirus hastalığına karşı duyarlı olduğu görülmektedir. Katılımcıların çoğunluğu aşı sırası gelince olmayı planlamaktadır. Covid 19 aşısını olmak istemeyen gönüllülerin ana nedenleri arasında oluşabilecek olası yan etkiler (%68), yeteri kadar insan üzerinde denenmediği düşünülmesi (%57,3), ve aşının corona virüsüne karşı etkili olmayacağına düşünülmesidir (%30,1).

Aşı olan bireylerin sayısının artması ve medyada Covid-19 aşısı hakkında bilgilendirici içeriklerin artırılması tereddüt eden grubun karar vermesine yardımcı olacaktır.

Anahtar Sözcükler: COVID 19, Aşı

Attitudes and Approaches to the Covid-19 Vaccine

ABSTRACT

Aim: In this study, it was aimed to determine the attitude and approach of the community to the covid-19 vaccine. With the development of effective vaccines against SARS-CoV-2 and the vaccinate of the community, it is planned to measure the knowledge level of the community about vaccine and vaccine studies.

Materials and Methods: Between January 2021 and 30 April 2021 a questionnaire of 30 questions was sent to the volunteers via social media and/or the internet and the answers were analyzed.

Results: 253 people participated in our survey. 178 (70.4%) of the participants were female and 75 (29.6%) were male. The average age of the participants was 27.3% and the vast majority of them were students (150, 59.2%), housewives (22, 8.7%), and teachers (22, 8.7%). While 202 participants (79.8%) were university graduates, 38 of them were graduated from high school or equivalent schools. 70.3% of the students were studying in the field of health.

At the time our questionnaire was distributed, 227 (89.7%) of 253 people were not vaccinated, since community vaccination had just begun. While 112 (44.3%) participants had knowledge about the Covid-19 vaccine, 130 (51.4%) of them had partial knowledge. While 149 (58.9%) participants wanted to be vaccinated on their turns, 68 (26.9%) participants were hesitant about getting the COVID-19 vaccine. 81 (32%) participants were aware of the side effects of Corona virus vaccines, 122 (48.2%) of them were partially aware. 81 (32%) participants in the survey do not think that the vaccine may have serious side effects. While 147 (58.1%) of the participants might have recommend the Covid-19 vaccine, 75 (29.6%) participants were undecided about recommending it. The majority of the volunteers received information about the Covid 19 vaccine, from television (58.1%), social media (67.6%) and their own research (51%).

Conclusion: It is seen that our sample population participating in the survey is sensitive to Corona virus disease. The majority of participants plan to be vaccinated when their turn comes. The main reasons for the volunteers who do vaccinate with the Covid 19 vaccine are; the possible side effects (68%), the thought that it has not been tested on enough people (57.3%), and the thought that the vaccine will not be effective against the corona virus (30.1%).

Increasing the number of vaccinated individuals and increasing the informative content about the Covid-19 vaccine in the media will help the hesitant group to make a decision.

Keywords: COVID 19, Vaccine

ZBEÜ Tıp Fakültesi Öğrencilerinin Uyku Kalitesinin Değerlendirilmesi

Öyküm KELLE¹, 0000-0003-2315-8807
 Aslıhan AKYILDIZ¹, 0000-0003-0890-3768
 Harun BAYRAM¹, 0000-0002-1682-1693
 Bengisu GÜVENİLİR¹, 0000-0001-5816-2780
 Rabia Tuba AKGÜN¹, 0000-0002-6785-3070
 Dilara ATALAR¹, 0000-0003-0359-8178
 Uhut Emre ÇEBİ¹, 0000-0001-7574-8337
 Abdülhakim UYSAL¹, 0000-0003-4687-8284
 Aliye AYDIN¹, 0000-0002-7075-1307
 Volkan YARIMKAYA¹, 0000-0002-0397-5490
 Majid ANDAROUNİ¹, 0000-0002-2937-2823
 Fatih SOLMAZ¹, 0000-0002-4239-4592
 Güray CEYLAN², 0000-0002-8853-4175

¹Zonguldak Bülent Ecevit Üniversitesi Tıp Fakültesi, 2020-2021 Eğitim Yılı Dönem 3 Öğrencileri, Zonguldak, Türkiye

²Zonguldak Bülent Ecevit Üniversitesi Tıp Fakültesi, İç Hastalıkları Anabilim Dalı, Zonguldak, Türkiye

ÖZ

Amaç: Bu çalışma ile Covid-19 pandemi sürecinde, uzaktan ve yüz yüze pratik eğitim gören Zonguldak Bülent Ecevit Üniversitesi (ZBEÜ) Tıp Fakültesi öğrencilerinin uyku kalitesinin değerlendirilmesi amaçlanmıştır.

Gereç ve Yöntem: Kesitsel tipte planlanan bu çalışma 25 Şubat-25 Mart 2021 tarihleri arasında ZBEÜ Tıp Fakültesinin 1, 2, 3, 4, 5 ve 6. sınıf öğrencileri üzerinde yapıldı. Çalışmaya katılım gönüllülük esasına dayalı olduğu için toplamda 154 öğrenciden yanıt alınmıştır. Katılımcılara internet ortamında Pittsburgh Uyku Kalitesi İndeksi (PUKİ) anket formu iletilip formu eksiksiz doldurmaları istenmiştir. Bu ölçüğe ek olarak gönüllülerin yaş, cinsiyet ve kaçınıcı sınıfta oldukları kaydedildi. Katılımcılar uzaktan eğitim alan klinik öncesi (Sınıf 1,2,3) ve yüz yüze pratik eğitim alanlar (Sınıf 4,5,6) olarak gruplara ayrıldı. PUKİ toplam puanı 5 ve üzeri olan öğrenciler kötü uyku kalitesine sahip olarak değerlendirildi. Bu çalışma merkezimiz yerel girişimsel olmayan klinik araştırmalar etik kurulu tarafından onaylanmıştır (Ref: 2021-06-24/02). Sonuçların istatistiksel analizleri SPSS 18.0 bilgisayar programı ile yapıldı ve $p < 0.05$ düzeyleri istatistiksel olarak anlamlı kabul edildi.

Bulgular: Çalışmaya katılan 154 öğrencinin %72,1'i erkek, %27,9'u kadın ve yaş ortalaması $21,75 \pm 2,28$ yıl idi. Katılımcıların ortalama uyku latansı ve uyku süresi sırasıyla $29,11 \pm 20,77$ dakika ve $6,84 \pm 1,33$ saat idi. PUKİ toplam puan ortalaması $7,18 \pm 3,07$, katılımcıların %77,9'u kötü uyku kalitesine sahipti ve cinsiyetler arasında anlamlı fark bulunmadı ($p = 0,516$). PUKİ toplam puanı ile öğrenci sınıfları arasında anlamlı bir korelasyon vardı ($p=0,041$; $r=0,614$). Bununla birlikte uzaktan eğitim alan öğrencilerle, yüz yüze pratik eğitim alanlar arasında uyku kalitesi ve PUKİ toplam puanları için istatistiksel açıdan anlamlı bir fark bulunmadı ($p > 0.05$). Tüm öğrencilerde uyku süresi ile uyku kalitesi arasında anlamlı bir korelasyon vardı ($p=0,003$; $r=0,975$).

Sonuç: Covid-19 pandemi süreci öncesi literatürdeki benzer çalışmalarla kıyaslandığında, ZBEÜ Tıp Fakültesi öğrencilerinde yaklaşık 2 kat oranında kötü uyku kalitesi izlenmiştir. Bu duruma Covid-19 pandemi sürecinin olumsuz yönde katkısı olduğu kanaatindeyiz.

Anahtar Sözcükler: Tıp öğrencileri, Pittsburgh Uyku Kalitesi İndeksi, Covid-19 pandemi

Assesment of Sleep Quality among Medical Students of Zonguldak Bulent Ecevit University School of Medicine

ABSTRACT

Aim: Our aim in this study was to asses the sleep quality among medical students of Bülent Ecevit University School of Medicine who are getting online and face to face practical education during the Covid-19 pandemic.

Materials and Methods: The study which planned as a cross sectional research, was made among the 1st, 2nd, 3rd, 4th, 5th, and 6th, year of medical students of Bülent Ecevit University School of Medicine between 25 of February and 25 of March in 2021. 154 students completed the questionnaire because participating in the study was voluntary. Pittsburgh Sleep Quality Index (PSQI) was sent to the participants via internet and they were asked to complete the questionnaire. Age, gender and education year of the volunteers are also recorded in addition to PSQI. Participants were seperated in to 2 groups those who are getting online education (year 1,2,3) and secondly face to face practical education (year 4,5,6). Medical students were classified as poor sleepers having global PSQI>5. This study was approved by the local Non Interventional Clinical Trails Ethic Committee of our center (Ref: 2021-06-24/02). Statistical analysis of the results were made by SPSS18.0 software and values of $p<0.05$ were regarded statically significant.

Results: Of the 154 students approached, 72.1% were males, 27.9% were females and overall mean age was 21.75 ± 2.28 years. Average sleep onset latency and sleep time in participants were 29.11 ± 20.77 minutes and 6.84 ± 1.33 hours respectively. Average PSQI global score was 7.18 ± 3.07 , 77.9% of the participants were poor sleepers and there was no significant difference between genders ($p=0.516$). There was a significant correlation between the PSQI global score and students education year ($p=0.041$; $r=0.614$). At the same time there was no statistically significant difference for PSQI global score between the students who are getting online and face to face practical education ($p> 0.05$). There was a significant correlation between the total sleep time and sleep quality among all students ($p=0.003$; $r=0.975$).

Conclusion: Compared to the similar studies of the literaure, which were done before the Covid-19 pandemic duration, nearly 2 times higher rates of poor sleep quality was observed among the Bülent Ecevit University of School of Medicine medical students. We think that Covid-19 pandemic duration had a negative contribution to this situation.

Keywords: Medical students, Pittsburgh Sleep Quality Index, Covid-19 Pandemic

Pandemi Sürecinde Üniversite Öğrencilerinin Uzaktan Eğitimin Omurga Sağlığı Üzerine Etkileri Konusundaki Düşünceleri

İlker ALACA¹, 0000-0002-2784-9392

Eda ÖZ², 0000-0002-0301-3988

Elifsu BİNGÜL², 0000-0002-6694-9388

Fırat ÇELİK², 0000-0002-9662-025X

Hilal YAĞCI², 0000-0003-0183-0332

İrem DOĞAN², 0000-0001-9455-5290

Mustafa Melih ECİR², 0000-0001-7085-4712

Nazlıcan AKASLAN², 0000-0003-2533-4712

¹Zonguldak Bülent Ecevit Üniversitesi Tıp Fakültesi, Beyin ve Sinir Cerrahisi Anabilim Dalı, Zonguldak, Türkiye

²Zonguldak Bülent Ecevit Üniversitesi Tıp Fakültesi, 2020-2021 Eğitim Yılı Dönem 3 Öğrencileri, Zonguldak, Türkiye

ÖZ

Amaç: Bizler çalışmamızda Covid-19 pandemisi nedeniyle uzaktan eğitime geçen üniversite öğrencilerinin uzun süreli aynı pozisyonda ders dinleme ve çalışmalarının, okuduğu fakültenin, Covid-19'un, kilonun, yaşın, boyun ve yaşam tarzının omurga sağlığı üzerine etkilerini araştırmayı amaçladık.

Gereç ve Yöntem: Çalışmamızda Zonguldak Bülent Ecevit Üniversitesi tıp, diş hekimliği,eczacılık, sağlık bilimleri fakültesinde eğitim gören toplam 223 öğrenciye sanal ortamda anket uygulandı. Anketimizde yaş, boy, kilo, cinsiyet, covid-19 geçmişi, dijital ortamda geçirilen süre, fiziksel aktivite, omurga ağrı lokalizasyonu, kronik omurga problemi gibi parametreleri sorguladık. Tüm istatistiksel değerlendirmeler SPSS 19.0 programı ile yapılmıştır. Sayısal değişkenler bakımından iki grubun karşılaştırılmasında veri parametrik test varsayımlarını sağlıyor ise iki ortalama arasındaki farkın önemlilik testi, sağlanıyor ise Mann Whitney U testi kullanılmıştır. Üç ya da daha fazla grubun karşılaştırılması ise varsayımların sağlanıp sağlanmaması durumuna göre tek yönlü varyans analizi ya da Kruskal Wallis testlerinden biri ile yapılmıştır. Sözel değişkenlerin karşılaştırılması ise Ki kare testi ile yapılmış ve tüm değerlendirmeler için $p<0.05$ değeri anlamlı kabul edilmiştir.

Bulgular: Çalışmamıza katılan 223 gönüllünün 161'i kadın(%72,2) , 62'si erkektir(%27,8). Katılımcıların %11,2'si Covid-19 geçirmiştir. Katılımcıların pandemi öncesi bilgisayarda geçirdiği süre yoğunluğu 1-2 saat (%48,9) iken pandemi döneminde bu yoğunluğun 7-8 saate(%33,2) çıktığı gözlemlenmiştir. Pandemi öncesinde öğrencilerin omurga ağrı oranı %50,2 iken uzaktan eğitim ile %57'ye çıkmıştır. Uzaktan eğitim ile boyun ağrıları %47,1 , bel ağrıları %38,6 , sırt ağrıları %48 'e çıkmıştır. Ağrı derecesi bakımından fakülteler arasındaki fark anlamlı bulunmuştur ($p=0.035$). Pandemi dönemi öncesi spor yapanlar %53,8 iken pandemi döneminde %45,3 oranına gerilemiştir.

Sonuç: Yüz yüze eğitim döneminde hareket kısıtlılığın olmamasından dolayı omurga ağrılarının daha az olduğu saptanmış olup uzaktan eğitim süreci ile kıyaslandığında kısıtlama döneminde online eğitimin getirdiği hareketsizlik ile bel boyun ve sırt ağrılarının arttığı gözlemlenmiştir. Online eğitimde bilgisayar başında daha uzun zaman geçiren öğrencilerde daha az zaman geçiren öğrencilere kıyasla omurga ağrılarının daha fazla olduğu gözlemlenmiştir.

Anahtar Sözcükler: Pandemi, Omurga sağlığı, Eğitim

Thoughts of University Students about the Effects of Distant Education on Vertebral Health During Pandemics

ABSTRACT

Aim: In this paper we research the vertebral problems in distance education. Our purpose is determine the effects of weight, height, age, lifestyle, Covid-19, the faculty they have been studying and spending time digitally parameters on the spine.

Materials and Methods: We prepared an online survey and send it to the whom educating in Zonguldak Bulent Ecevit University in faculty of Medicine, Dentistry, Pharmacy, Health. There are 223 students incorporated. In our questionnaire, we questioned parameters such as age, height, weight, gender, covid-19 history, time spent in the digital environment, physical activity, spinal pain localization and chronic spine problems. All statistical evaluations were made with the SPSS 19.0 program. In the comparison of two groups in terms of numerical variables, if the data provided the parametric test assumptions, the significance test of the difference between the two averages was used, and if not the Mann Whitney U test was used. Comparison of three or more groups was made with one-way analysis of variance or one of the Kruskal Wallis tests, depending on whether the assumptions were met or not. The comparison of verbal variables were made with the Chi-square test and $p<0.05$ was considered significant for all evaluations.

Results: Of the 223 volunteers participating in our study, 161 (72.2%) were female and 62 (27.8%) were male. 11.2% of the participants had Covid-19. Before the pandemic ,intensity of the time spent by the participants on the computer was 1-2 hours (48.9%), it was observed that this intensity increased to 7-8 hours (33.2%) during the pandemic period. Before the pandemic, the spine pain rate of students was 50.2%, it increased to 57% with online education. During the online education, neck pain, low back pain, and back pain increased to rate of 47.1%, 38.6% and 48%, respectively. The difference between faculties was found to be significant in terms of the degree of pain ($p=0.035$). Before the pandemic period, rate of doing sport was %53.8, it decreased to %45.3 during the pandemic.

Conclusion: Due to the lack of movement restriction during face-to-face education,It was determined that spinal pain was less than the distance education process. Due to the inactivity brought by online education, an increase in waist, neck and back pain was observed. It has been observed that students who spend more time in front of the computer in online education have more spinal pain compared to students who spend less time in front of the computer.

Keywords: Pandemics, Vertebra health, Education

SARS-CoV-2'ye Karşı Geliştirilen Aşı Çalışmalarına Tıp Fakültesi Öğrencilerinin Yaklaşımı ve Bilgi Düzeyi

Keziban BOLLUCUOĞLU¹, 0000-0002-7111-8685
Efe GÜLBAHÇE², 0000-0002-1576-7162
Mine BAŞTUĞ², 0000-0002-7579-9158
Muhammed Emin AKGÜL², 0000-0002-2288-4498
Mevlüt KESER², 0000-0001-6921-2202
Yağmur Gizem YAVUZER², 0000-0003-1672-9691
Rıdvan Emir KAHRAMAN², 0000-0002-4123-946x
Latife Melis AKTAN², 0000-0002-7856-8881
Koray DOĞAN², 0000-0003-4788-6542
Selenay ÇALIŞKAN², 0000-0002-1915-4654
Büşra YİRMİBEŞ², 0000-0003-0379-7257
Kahraman KENDİRLİ², 0000-0002-2668-5947
Büşra YILMAZ², 0000-0002-3444-0448
Batuhan DOĞRU², 0000-0002-0268-5862

¹Zonguldak Bülent Ecevit Üniversitesi, Tıp Fakültesi Anesteziyoloji ve Reanimasyon Anabilim Dalı, Zonguldak, Türkiye

²Zonguldak Bülent Ecevit Üniversitesi, Tıp Fakültesi 2020-2021 Eğitim Yılı Dönem 3 Öğrencileri, Zonguldak, Türkiye

ÖZ

Amaç: SARS-CoV-2 (COVID-19), 2019 yılının aralık ayının sonlarına doğru ilk defa Çin'in Wuhan eyaletinde solunum yolu belirtileri gösteren bir grup hastada yapılan araştırmalar sonucunda 13 Ocak 2020'de tanımlanmış ve tüm Dünya'yı kısa bir zamanda etkisi altına almış olan yeni bir koronavirüsdür. Aşılar ise hedefledikleri virüsleri ve bakterileri tanımak ve onlarla savaşmak için vücudun bağışıklık sistemini eğiten çözümlerdir. Bu çalışmada Türkiye'deki ve Kuzey Kıbrıs Türk Cumhuriyeti'ndeki üniversitelerde eğitim gören tıp fakültesi öğrencilerinin COVID-19 pandemisi ve SARS-CoV-2'ye karşı farklı yöntemlerle geliştirilen aşılar hakkında bilgi düzeyleri, tutumları ölçülmüş; bu öğrencilerin şimdi ve gelecekteki endişeleri belirlenmiş, aşı ve pandemi süreci hakkında güncel bilgilere hangi yollarla ulaştıkları incelenmiştir.

Gereç ve Yöntemler: Türkiye'deki ve Kuzey Kıbrıs Türk Cumhuriyeti'ndeki üniversitelerin Tıp Fakültesinde öğrenim gören Dönem 1,2,3,4,5 ve 6 öğrencilerinden 632 öğrencinin Covid-19 (SARS-CoV-2) enfeksiyonuna karşı geliştirilen aşı çalışmalarına yaklaşımları ve aşı çalışmaları ile ilgili bilgi düzeylerini içeren 26 sorudan oluşan anket 2021 yılı Ocak ve Şubat ayları içerisinde elektronik ileti yoluyla toplanmış ve değerlendirilmiştir.

Bulgular: Anket sonuçlarına göre SARS-CoV-2'nin tedavisi için ilaç bulunması durumunda aşı olmak isteyen öğrencilerin %65,8, istemeyenlerin oranının %12,3 olduğu, %70,1'inin aşılama sonrası maskesiz hayata dönemeyeceklerini düşündükleri gibi %59'unun aşılama sonrası tekrar enfekte olmaktan endişe duydukları görülmüştür. Öğrencilerin %60,4'ünün medyanın tutumundan etkilenmemesi ile beraber aşıların pandemiyi sona erdireceğine inanan öğrencilerin oranının ise %41,6 olduğu belirlenmiştir. Öğrencilerin %93,6'sının toplumun en az yarısının aşılama ile toplum bağışıklığının sağlanabileceğini düşündükleri tespit edilmiştir.

Sonuç: Çalışma sonuçlarına göre Tıp fakültesi öğrencilerinin çok büyük bir kısmı aşılama sonrası eski maskesiz hayatlarına dönebileceklerine inanmadıkları gibi aşılama sonrası tekrar enfekte olmaktan endişe duydukları belirlenmiştir. Tıp fakültesi öğrencilerinin aşı ve pandemi ile ilişkili gelişmeleri daha çok sosyal medya aracılığı ile takip etmelerine rağmen aşı hakkındaki düşüncelerine medyanın etkisinin az olduğu da görülmüştür. Çok büyük oranda öğrenci toplum bağışıklığının sağlanması için toplumun en az yarısının aşılama gerektiği düşüncesinde birleşmiştir.

Anahtar Sözcükler: COVID-19, COVID-19 pandemisi, COVID-19 aşı, Anket

Approach and Knowledge Level of Medical Faculty Students to Vaccine Studies Developed Against SARS-CoV-2**ABSTRACT**

Aim: SARS-CoV-2 (COVID-19) was first identified on January 13, 2020, as a result of research conducted in a group of patients with respiratory symptoms in Wuhan, China, towards the end of December 2019, and it affected the whole world in a short time. It is a new coronavirus that has taken it under. Vaccines, on the other hand, are solutions that train the body's immune system to recognize and fight the viruses and bacteria they target. In this study, the knowledge levels and attitudes of medical students studying at universities in Turkey and the Northern Cyprus about the COVID-19 pandemic and vaccines developed with different methods against SARS-CoV-2 were measured; The current and future concerns of these students were determined, and the ways in which they reached up-to-date information about the vaccination and pandemic process were examined.

Materials and Methods: With the approaches to vaccine studies developed against Covid-19 (SARS-CoV-2) infection of a total of 632 students from Term 1,2,3,4,5 and 6 students studying at the Faculty of Medicine of universities in Turkey and Northern Cyprus, the questionnaire consisting of 26 questions including the relevant knowledge levels, was collected and evaluated in January and February 2021 by electronic mail.

Results: According to the results of the survey, 65.8% of the students who want to be vaccinated, 12.3% who do not want to be vaccinated in case of a drug for the treatment of SARS-CoV-2, 70.1% think that they will not be able to return to life without a mask after vaccination, and 59% of them think that they will not be able to return to life without a mask after vaccination. They were found to be worried about being infected. While 60.4% of the students were not affected by the attitude of the media, 41.6% of the students believed that the vaccines would end the pandemic. It was determined that 93.6% of the students thought that herd immunity could be achieved by vaccinating at least half of the population.

Conclusion: According to the results of the study, it was determined that most of the medical faculty students did not believe that they could return to their old maskless lives after vaccination, and they were worried about being infected again after vaccination. Despite the fact that medical school students follow the developments related to vaccines and pandemics mostly through social media, it has been observed that the media has little effect on their thoughts about the vaccine. A very large number of students agree that at least half of the society should be vaccinated in order to provide community immunity.

Keywords: COVID-19, COVID-19 pandemic, Vaccine, COVID-19 vaccines, Survey

COVID-19 Pandemi Sürecinin Tıp Fakültesi Öğrencilerinde Beslenme ve Fiziksel Aktivite Üzerine Etkisi

Gülperi UNCUOĞLU¹, 0000-0003-1006-9557

İzel ALBUZ¹, 0000-0002-6199-3216

Ahmet Taner HEPTAŞ¹, 0000-0002-7753-1921

Gamze ÇIVAK¹, 0000-0002-5049-2811

Gökhan KIRAK¹, 0000-0002-8281-5603

Melike Cemre ÖZKAN¹, 0000-0001-5706-3465

Bilge ZÜRAP¹, 0000-0002-9514-1353

Hakan YILDIRIM¹, 0000-0002-0620-6355

Erdem KARA¹, 0000-0002-6093-5065

Senanur DURAN¹, 0000-0001-5482-4732

Burcu AYKAN¹, 0000-0002-0263-3667

Rabia KÜÇÜKGÖBEKÇİ¹, 0000-0002-1440-5370

Merve BARAN¹, 0000-0001-8166-085X

Naile ERİŞ GÜDÜL², 0000-0003-4102-081X

¹Zonguldak Bülent Ecevit Üniversitesi Tıp Fakültesi 2020-2021 Eğitim Yılı Dönem 3 Öğrencileri, Zonguldak, Türkiye

²Zonguldak Bülent Ecevit Üniversitesi Tıp Fakültesi Kardiyoloji Anabilim Dalı, Zonguldak, Türkiye

ÖZ

Amaç: COVID-19 salgını sırasında, hastalığın yayılmasını önlemek için tüm ülkede evde izolasyon, sosyal uzaklaşma ile birlikte ani yaşam tarzı değişikliklerine neden olmuştur. Eğitim ve öğretim süreci yasaklara bağlı olarak dijital ortama taşınmıştır. Bu çalışmada, Tıp Fakültesi öğrencilerinin pandemi öncesi ve sırasında; fiziksel aktivite, beslenme ve yaşam tarzı alışkanlıklarının değişikliklerinin analiz edilmesi amaçlanmıştır.

Gereç ve Yöntem: Araştırmaya tıp fakültesi öğrencisi olan % 66,5'i (n=135) kadın, %33,5'i (n=68) erkek olmak üzere 203 öğrenci gönüllü olarak katılmış ve çalışmaya anket sorularını pandemi nedeni ile dijital ortamda yanıtlamayı kabul edenler dahil edilmiştir. Çalışma üniversite öğrencilerinin demografik bilgileri (yaş, cinsiyet, ikamet yeri); antropometrik verileri (bildirilen ağırlık ve boy); beslenme alışkanlıkları bilgileri (ana ve ara öğünlerin günlük alımı); yaşam tarzı alışkanlıkları bilgileri (sigara içme alışkanlığı, uyku süresi, ekran süresi ve fiziksel aktivite) pandemi öncesi ve pandemi sırasındaki kısıtlama döneminde kesitsel zamanda çevrimiçi 25 soru içeren bir anket ile elde edilmiştir. Sonuçların istatistiksel analizleri SPSS 18.0 bilgisayar programı ile yapıp, $p < 0.05$ düzeyleri istatistiksel olarak anlamlı kabul edilmiştir.

Bulgular: Çalışmaya katılan 203 öğrencinin % 66,5'i (n=135) kadın, %33,5'i (n=68) erkek ve yaş ortalaması 20,65 yıl idi. Pandemiden önce katılımcıların %10,8 i haftada 3 gün ve daha fazla spor yapıyor iken pandemi döneminde ise oran %17,7 yükselmiştir. Pandemi öncesi öğrencilerin % 11,8'i , pandemi döneminde ise %61,6'sı 8 saatten fazla uyuduğu tespit edildi. Pandemi öncesine kıyasla öğrencilerin uyku kalitesi artmış görünüyor. Pandemiden önce ara öğün tüketme sıklığı pandemi dönemine göre azaldığı tespit edilmiştir. Pandemi öncesinde öğrencilerin % 21,1'i 10.000 adımdan fazla atarken pandemi döneminde % 4,7'si 10.000 adımdan fazla atmıştır. 2019 Pandemi döneminden önce öğrencilerin ortalama ekran süresi 3,73 saat, pandemi döneminde ise bu değer 8,01'e yükselmiştir.

Katılımcıların pandemi öncesi ortalama kilosu 63,55 iken pandemi döneminde 64,08 olmuştur. 2019 pandemi dönemi öncesi öğrencilerin ortalama VKİ değeri 21,9 iken, pandemi bu değer 22,2'ye yükselmiştir.

Sonuç: Anketlerin değerlendirilmesi sonucunda aktivite düzeylerinin azaldığı, beslenme alışkanlıklarının arttığı, ekran sürelerinin uzadığı ve uyku sürelerinin arttığı tespit edildi. Sonuç olarak; bu çalışmada spor yapma sıklığı, ortalama adım sayısı, beslenme miktarının vücut kitle indeksi (VKİ) değeri üzerine direkt olarak bir etkisi olmadığı yapılan anlamlılık testlerine göre değerlendirilmiştir. VKİ değerinin artması ya da azalması üzerine birçok farklı etken olduğunu ve anlamlı bir ilişki olup olmadığının belirlenmesi için daha kapsamlı araştırmalarla desteklenmesi gerekmektedir.

Anahtar Sözcükler: Fiziksel aktivite, Pandemi, Uyku, Vücut kitle indeksi

The Effect of COVID-19 Pandemics on Nutrition and Physical Activity in Medical Faculty Students

ABSTRACT

Aim: During the COVID-19 pandemic, isolation at home, along with social distancing, led to sudden lifestyle changes throughout the country to prevent the spread of the disease. The education and training process has been transferred to the digital environment depending on the prohibitions. In this study, it was aimed to analyze changes in physical activity, nutrition and lifestyle habits of the students of the faculty of medicine before and during the pandemic.

Materials and Methods: 203 medical students, 66.5% (n=135) female and 33.5% (n=68) male, participated in the study voluntarily and answered the survey questions in a digital environment due to the pandemic. Those who agreed to answer were included. Demographic information (age, gender, place of residence) of the study university students; anthropometric data (reported weight and height); nutritional habits information (daily intake of main and snack meals); lifestyle habits information (smoking habits, sleep time, screen time, and physical activity) were obtained through an online questionnaire containing 25 questions in cross-sectional time during the restriction period before and during the pandemic. Statistical analyzes of the results were made with the SPSS 18.0 computer program, and $p < 0.05$ levels were considered statistically significant.

Results: Of the 203 students participating in the study, 66.5% (n=135) were female, 33.5% (n=68) were male, and the average age was 20.65 years. Before the pandemic, 10.8% of the participants were 3 days a week and while doing more sports, the rate increased by 17.7% during the pandemic period. It was determined that 11.8% of the students before the pandemic and 61.6% during the pandemic period slept more than 8 hours. Compared to pre-pandemic, students' sleep quality seems to have improved. It has been determined that the frequency of consuming snacks before the pandemic has decreased

compared to the pandemic period. While 21.1% of students took more than 10,000 steps before the pandemic, 4.7% took more than 10,000 steps during the pandemic period. Before the 2019 Pandemic period, the average screen time of students increased to 3.73 hours, and during the pandemic period, this value increased to 8.01.

While the average weight of the participants was 63.55 before the pandemic, it was 64.08 during the pandemic period. While the average BMI value of students before the 2019 pandemic period was 21.9, this value increased to 22.2 during the pandemic.

Conclusion: As a result of the evaluation of the polls, it was determined that the activity levels decreased, the eating habits increased, the screen time increased and the sleep time increased. As a result in this study the frequency of doing sports, the average number of steps and the amount of nutrition that don't have a direct effect on the body mass index (BMI) value were evaluated according to the significance tests. There are many different factors on the increase or decrease in BMI value and it needs to be supported by more comprehensive studies to determine whether there is a significant relationship.

Keywords: Physical activity, Pandemic, Sleep, Body mass index

COVID-19 Pandemisinin Tıp, Diş, Eczacılık ve Hemşirelik 2. ve 3. Sınıf Öğrencilerinde Beslenme, Vücut Ağırlığı, Egzersiz, Uyku ve Anksiyete Üzerine Etkisi

Ömercan TOPALOĞLU¹, 0000-0003-3703-416X

Burcu CENGİZ², 0000-0002-2402-3982

Cansu GÜNAYDIN², 0000-0002-5482-2371

Hilal AYDIN², 0000-0001-6389-0854

İrem GENÇTÜRK², 0000-0003-0373-5646

Kadriye DUYSAK², 0000-0003-0056-2989

Kardelen KORKMAZ², 0000-0003-0922-5903

Rumeysa KAZANCI², 0000-0001-7809-0542

Humeyra KAZANCI², 0000-0002-4235-788X

Melisa KARAKAYA², 0000-0002-6237-6738

Onur KURTULMUŞ², 0000-0003-4031-8147

Arda UYAR², 0000-0001-6899-4433

Harun Batuhan KARA², 0000-0002-9889-9813

Doğa POLAT², 0000-0001-5870-2660

¹Zonguldak Bülent Ecevit Üniversitesi Tıp Fakültesi Endokrinoloji ve Metabolizma Hastalıkları Bilim Dalı, Zonguldak, Türkiye

²Zonguldak Bülent Ecevit Üniversitesi Tıp Fakültesi 2020-2021 Eğitim Yılı Dönem 3 Öğrencileri, Zonguldak, Türkiye

ÖZ

Amaç: COVID-19 pandemisinde obezite, hiperkoagülabilite, nörolojik ve psikiyatrik problemlerin arttığı bilinmektedir. Literatürde genç erişkinlerde beslenme, vücut ağırlığı, egzersiz, uyku ve anksiyete değişimlerinin incelendiği çalışmalar sınırlıdır. Biz tıp, diş, eczacılık ve hemşirelik 2. ve 3. sınıf öğrencilerinde, COVID-19 pandemisinin beslenme, vücut ağırlığı, egzersiz, uyku ve anksiyete üzerindeki etkisini incelemeyi amaçladık.

Gereç ve Yöntemler: Çalışmamıza tıp, diş, eczacılık ve hemşirelik 2. ve 3. sınıf öğrencilerinden elektronik anketi doldurmayı kabul edenler dahil edildi. Kronik hastalığı veya eksik verisi olanlar dışlandı. Anketimizde, katılımcıların sosyodemografik bilgilerini (yaş, cinsiyet, vücut ağırlığı ve vücut kitle indeksi [VKİ]), COVID-19 ve obezite hakkındaki bilgi düzeylerini, pandemi döneminde beslenme ve fiziksel aktivite alışkanlıklarındaki değişiklikleri sorguladık. Katılımcıların uyku düzeyini Epworth uyku skalası, anksiyete düzeyini Beck anksiyete skalası ile ölçtük. Katılımcıları COVID-19 enfeksiyonu geçiren veya geçirmeyen şekilde grupladık.

Bulgular: Katılımcıların ortalama yaşı 20.67 (± 1.166), 350'si kadındı; iki grup arasında yaş veya cinsiyet açısından fark saptanmadı ($p > 0.05$). İki grup arasında VKİ değişimi, Epworth veya Beck skoru açısından fark saptanmadı (sırasıyla; $p = 0.539$, $p = 0.985$ ve $p = 0.940$). Vücut ağırlığı 209 kişide azaldı, 48 kişide değişmedi, 216 kişide arttı. Vücut ağırlığı değişimi COVID-19 geçiren ve geçirmeyen katılımcılarda benzerdi ($p = 0.627$). Katılımcılar vücut ağırlığı değişimi için diyet ($n = 134$) veya egzersiz ($n = 205$) programı uyguladı, uyku düzenini değiştirdi ($n = 60$) veya ilaç kullandı ($n = 10$). Toplam besin ($n = 292$) ve "fast-food" tüketimi ($n = 338$) arttı, besin seçimi veya beslenme sıklığı açısından 2 grup arasında fark izlenmedi. Evde egzersiz yapma sıklığı 233 kişide azaldı, 111 kişide arttı ve iki grup arasında benzerdi. Gündüz uykululuğu olan kişi sayısı 223, anksiyete düzeyi normalden fazla olan kişi sayısı 383 bulundu. Gündüz uykululuğu ve anksiyete düzeyi iki grupta benzerdi.

Sonuç: Katılımcıların çok büyük kısmında vücut ağırlığı değişimi ve anksiyete artışı olduğu belirlendi. COVID-19 enfeksiyonu geçirmiş olmanın vücut ağırlığı değişimi, besin seçimi, beslenme sıklığı, egzersiz sıklığı, uykululuk ve anksiyete düzeyi üzerinde etkisi görünmemektedir.

Anahtar Sözcükler: COVID-19, vücut ağırlığı, beslenme, egzersiz, uyku, anksiyete, pandemi, öğrenci.

Effect of COVID-19 Pandemics on Dietary Habits, Body Weight, Exercise, Sleep and Anxiety in 2. and 3. Class Students of Faculty of Medicine, Dentistry, Pharmacy and Nursing

ABSTRACT

Aim: It has been known that obesity, hypercoagulability, neurological and psychiatric problems were increased in COVID-19 pandemics. Studies investigating dietary habits, body weight, exercise, sleep and anxiety in young adults are limited. We aimed to investigate the effect of COVID-19 pandemics on dietary habits, body weight, exercise, sleep and anxiety in 2. and 3. class students of faculty of medicine, dentistry, pharmacy and nursing.

Materials and Methods: We included 2. and 3. class students of faculty of medicine, dentistry, pharmacy and nursing who did agree with filling electronic questionnaire. Those with chronic diseases or lacking data were excluded. We asked sociodemographic information (age, gender, body weight and body mass index [BMI]), the level of knowledge about COVID-19 and obesity, the changes in dietary habitus and physical activity during the pandemics. We measured the level of sleepiness by Epworth scale, and the level of anxiety by Beck anxiety scale. We grouped the participants according to those with history of COVID-19 infection or those without history of COVID-19 infection.

Results: Mean age of participants was 20.67 (± 1.166), 350 of them was female; there were no differences regarding age or gender between groups ($p > 0.05$). There were no differences regarding change in BMI, Epworth or Beck scale between groups ($p = 0.539$, $p = 0.985$ and $p = 0.940$; respectively). Body weight decreased in 209 participants, did not change in 48, and increased in 216 participants. Change in body weight was similar among those with or without history of previous COVID-19 infection ($p = 0.627$). The participants applied diet ($n = 134$), exercise program ($n = 205$), change in sleep pattern ($n = 60$), or used drugs ($n = 10$). Consumption of total food ($n = 292$) and fast-food ($n = 338$) increased; there was no difference regarding choice of food or the frequency of feeding between groups. The frequency of exercise decreased in 233, and increased in 111 participants ($p > 0.05$). A total of 223 students did have increased sleepiness, and 383 students did have a level of anxiety greater than normal. These parameters were similar among 2 groups.

Conclusion: Change in body weight and increase in anxiety level were detected in the majority of the participants. It seems that a previous history of COVID-19 infection does not affect change in body weight, food choice, the frequency of feeding or exercise, the level of sleepiness or anxiety.

Keywords: COVID-19, Body weight, Diet, Exercise, Sleep, Anxiety, Pandemics, Student

Üniversite Öğrencilerinin Güneşin Zararlı Etkileri ve Güneşten Korunma Yöntemleriyle İlgili Bilgi, Tutum ve Davranışlarının Araştırılması

Pelin ERTOP DOĞAN¹, 0000-0003-4465-0585

Bora CANDAN², 0000-0002-4205-9612

Büşra EROL², 0000-0002-1046-1906

Aleyna ÖNER², 0000-0002-5138-7423

Elif Derya DEMİRSOY², 0000-0003-2794-4733

Mücahit İslam ÇOLAK², 0000-0002-8791-4686

Burak GÖKÇE², 0000-0001-9571-2753

M.Yazan HAJ ABDO², 0000-0002-3865-5673

Meltemnur BAYZAN², 0000-0001-8002-5889

Filiz AKKAYA², 0000-0002-5713-9324

Mustafa ÇETİN², 0000-0002-8199-9017

Gamze KARACA², 0000-0001-9026-4154

Ecenur VARLI², 0000-0002-6063-2152

Merve Nur KARAHAN², 0000-0002-5845-6276

¹Zonguldak Bülent Ecevit Üniversitesi Tıp Fakültesi Deri ve Zührevi Hastalıkları Anabilim Dalı, Zonguldak, Türkiye

²Zonguldak Bülent Ecevit Üniversitesi Tıp Fakültesi 2020-2021 Eğitim Yılı Dönem 3 Öğrencileri, Zonguldak, Türkiye

ÖZ

Amaç: Güneş ışınlarının deri kanserleri ve deri yaşlanması üzerinde önemli etkisi olduğu bilinmektedir. Çocukluk çağı ve adolesan dönemde yoğun ultraviyole (UV) maruziyeti ve kümülatif UV hasarı deri kanseri gelişiminden sorumlu tutulmaktadır. Cilt kanserlerinin önlenmesindeki esas hedef insanların güneşin zararlı etkileri konusundaki farkındalığının artırılarak, kendilerini nasıl koruyacaklarının öğretilmesidir. Bu yüzden çalışmamızda üniversite öğrencilerinde Güneş'in zararlı etkileri ve Güneş'ten korunma yöntemleri ile ilgili bilgi, tutum ve davranışlarının araştırılması amaçlanmıştır.

Gereç ve Yöntemler: Üniversitesi öğrencilerine güneşin zararları ve güneşten korunma bilincini değerlendiren bir anket uygulanmıştır. Sürekli değişkenlerin tanımlayıcı istatistiklerinde ortalama, standart sapma; kategorik değişkenler sayı ve yüzdeler ile ifade edilmiştir. Kategorik değişkenler için gruplar arasındaki farkın anlamlılığı Ki-Kare testi ile değerlendirilmiştir.

Bulgular: Çalışmadaki 238 öğrencinin yaş ortalaması 20,6±1,4 idi. %74,4 ü (n=177) kadındı. Deri kanseri öyküsü bir öğrencide, ailede deri kanseri öyküsü 3 öğrencide mevcuttu. %50,4'ünde güneş yanığı öyküsü bulunmaktaydı. Öğrencilerin %87,8 si güneş ışınlarının deri kanserine neden olabileceğini bilmekteydi. Güneşten korunmak için kullanılan en sık üç yöntem sırasıyla gölgede durmak (%75,6), güneş koruyucu krem kullanmak (%70,6) ve güneş gözlüğü takmak olarak belirtilmişti (%59,7). Güneşten korunma önlemleri açısından bilgi almak için en sık sosyal medya/internet (% 66) ve ikinci sıklıkta doktor/eczacı (%64,7) olarak belirtilmişti. Güneş ışınlarının etkisi ve korunma yöntemleri ile bilgi durumunu ölçen sorularda ise sağlık ile ilgili bölümlerde (Tıp Fakültesi, Diş Hekimliği, Eczacılık ve Sağlık Bilimleri Fakültesi) okuyanların, soruların %50 sine yakını diğer bölümlere kıyasla anlamlı derecede daha fazla oranda doğru yanıtı verdiği görülmüştür.

Sonuç: Güneş ve etkileri hakkında eğitim almış olan sağlık ile ilgili bölümlerde okuyan öğrencilerin bu konu hakkında daha bilgili olduğu gözlemlenmiştir. Güneş ve korunma yöntemleri deri kanseri riskini azaltabilmesi açısından öğrenci eğitiminde önem arz etmektedir.

Anahtar Sözcükler: Güneş ışınları, Ultraviyole, Üniversite, Öğrenciler

Assessment of University Students' Knowledge, Attitudes and Behaviors about the Sun Protection Methods and Harmful Effects of the Sun

ABSTRACT

Aim: It is known that sunlight have a significant effect on skin cancers and skin aging. Ultraviolet (UV) exposure and cumulative UV damage in childhood and adolescence are held responsible for the development of skin cancer. The main goal in the prevention of skin cancers is to increase the awareness of people about the harmful effects of the sun and to teach them how to protect themselves. Therefore, in our study, it was aimed to investigate the knowledge, attitudes and behaviors of university students about the harmful effects of the sun and methods of protection from the sun.

Materials and Methods: A questionnaire was applied to the university students to evaluate the sun damage and sun protection awareness. The mean \pm SD for numerical variables and the number and % values for categorical variables were given as descriptive statistics. The significance of the difference between groups for categorical variables was evaluated using the Chi-square test.

Results: The mean age of the 238 students in the study was 20.6 ± 1.4 . 74.4% (n=177) of them were women. There was a history of skin cancer in one student and a family history of skin cancer in 3 students. 50.4% had a history of sunburn. 87.8% of the students knew that sunlight could cause skin cancer. The three most common methods used for sun protection were stated as staying in the shade (75.6%), using sunscreen (70.6%) and wearing sunglasses (59.7%). In terms of sun protection measures, social media / internet (66%) was the most frequent and the second doctor / pharmacist (64.7%) was stated. Regarding the questions that measure the effect of sunlight and protection methods and the state of knowledge, nearly 50% of the questions were answered correctly at a higher rate by whom were studying in health-related departments (Faculty of Medicine, Dentistry, Pharmacy and Health Sciences) compared to other departments significantly.

Conclusion: It was observed that students studying in health-related departments, who were educated about the sun and its effects, were more informed about this subject. Sun and protection methods are important in student education in order to reduce the risk of skin cancer.

Keywords: Sunlight, Ultraviolet, University, Students

Yeni Sosyal Hayatın Tıp Fakültesi Öğrencileri Üzerine Etkileri

Serdar BİLİCİ¹, 0000-0003-1346-0850

Mümin EYVAZ², 0000-0002-8506-9140

İpek İlayda SARI², 0000-0002-3814-3504

Enes APAYDIN², 0000-0003-1843-2971

Nurefşan Sara SERTKAYA², 0000-0002-9764-494X

Kerem AYKUT², 0000-0003-0999-8228

Arslan UYAR², 0000-0001-7269-3051

Can Okan HÜNEROĞLU², 0000-0001-8360-3293

Ayşegül ÇAKIR², 0000-0001-7835-8043

Elif ERKEN², 0000-0001-6718-026X

Metehan BAŞLIK², 0000-0001-5010-1502

Emirhan ASLAN², 0000-0001-6326-5426

Ali ÇELEBİ², 0000-0003-1015-0451

Seren ÇATAKKAYA², 0000-0002-9063-2356

¹Zonguldak Bülent Ecevit Üniversitesi Tıp Fakültesi, İç Hastalıkları Anabilim Dalı, Zonguldak, Türkiye

²Zonguldak Bülent Ecevit Üniversitesi Tıp Fakültesi, 2020-2021 Eğitim Yılı Dönem 3 Öğrencileri, Zonguldak, Türkiye

ÖZ

Amaç: Covid-19 pandemisi nedeniyle değişen yaşam şartlarının tıp fakültesi öğrencileri üzerindeki etkilerini değerlendirmek.

Gereç ve Yöntemler: Çalışmada Zonguldak Bülent Ecevit Üniversitesi Tıp Fakültesi öğrencileri anket değerlendirildi. Yaş, cinsiyet, okuduğu sınıf, yaşadığı şehir, ev ve çalışma ortamı ile pandemi sürecindeki yaşam tarzı değişiklikleri sorgulandı.

Bulgular: Çalışmaya 200 kadın 61 erkek toplam 261 kişi dahil edildi. Katılımcıların yaş ortalaması 20,4 (17-27 yaş) tı. Katılımcıların %13'ü Covid-19 geçirdiğini belirtmiştir. Katılımcıların stres durumunu 1-5 puan arasında değerlendirmesi istenmiş ve %17,6 oranında 5, %35,2 oranında 4, %32,6 oranında 3, %11,9 oranında 2 ve %2,7 oranında 1 puan değerlendirmesi alınmıştır. Katılımcıların %70'i pandemi sürecinde kendisini yalnız hissettiği belirtmiştir. Katılımcıların günlük internet kullanım süreleri pandemi öncesinde en sık olarak (%50,9) 3-6 saat aralığındayken pandemi sonrasında bu süre 6-10 saat aralığına (%59,3) çıkmıştır. Ankete katılanların %86' sı pandemi döneminde sosyal medyada geçirdiği sürenin arttığını belirtmiştir. Katılımcıların uzun süre ekran karşısında ve masa başında oturmaya bağlı ne gibi sorunlar yaşadığı sorulmuş; 199 kişi sırt ağrısı, 154 kişi göz problemleri, 147 kişi baş ağrısı, 102 kişi ekstremitte uyuşukluğu yaşarken 21 kişi de hiçbir sorun yaşamadığını belirtmiştir. Katılımcıların %29,1' i pandemi öncesinde düzenli egzersiz yaptığını belirtirken pandemi döneminde bu oran %36' ya çıkmıştır. Katılımcıların %52,1' i pandemi sürecinde kilo aldığını, %5,6' sı ise 9 kg ve üzeri kilo aldığını belirtmiştir. Pandemi öncesinde sigara kullanmayan kişilerin %3,1'i pandemi sürecinde sigara kullanmaya başlamıştır.

Sonuç: Ankete katılan tıp fakültesi öğrencilerinin vermiş oldukları cevaplara göre bu öğrencilerde değişen sosyal hayat şartlarına bağlı olarak yalnızlık hissi ön plana çıkmış ve internet ve sosyal medya kullanım süreleri önemli ölçüde artmıştır. Masa başında geçirilen sürelerle başta sırt ağrısı ve göz problemleri olmak üzere bazı sağlık sorunları ortaya çıkmış ve sedanter yaşam tarzıyla birlikte kilo alımının arttığı görülmüştür.

Anahtar Sözcükler: COVID 19, Pandemi, Tıp fakültesi

The Effects of New Social Life on Medical Faculty Students

ABSTRACT

Aim: To evaluate the effects of changing living conditions due to the Covid-19 pandemic on medical school students.

Materials and Methods: In the study, Zonguldak Bülent Ecevit University Faculty of Medicine students' questionnaire was evaluated. Age, gender, class, home and working environment, and lifestyle changes during the pandemic process were questioned.

Results: A total of 261 people, 200 women and 61 men, were included in the study. The average age of the participants was 20.4 (17-27 years). 13% of the participants stated that they had Covid-19. Participants were asked to rate their stress situation between 1-5 points, and 17.6% of them were evaluated as 5, 35.2% as 4, 32.6% as 3, 11.9% as 2 and 2.7% as 1 point. 70% of the participants stated that they felt lonely during the pandemic process. While the participants' time spent daily on internet was between 3-6 hours (50.9%) most frequently before the pandemic period, this time increased to 6-10 hours (59.3%) during the pandemic period. 86% of the participants stated that the time they spent on social media during the pandemic period increased. The participants were asked what kind of problems they experienced due to sitting in front of the screen and at a desk for a long time; 76.2% stated that they had back pain, 59% had eye problems, 56.3% had headaches, 39% had limb numbness, while 8% had no problems. While 29.1% of the participants stated that they exercised regularly before the pandemic, this rate increased to 36% during the pandemic period. 52.1% of the participants stated that they gained weight during the pandemic process, and 5.6% stated that they gained 9 kg or more. 3.1% of people who did not smoke before the pandemic started to smoke during the pandemic.

Conclusion: According to the answers to the questionnaire given by the medical faculty students, the feeling of loneliness came to the fore in these students due to the changing social life conditions, and the duration of internet and social media usage increased significantly. Some health problems, especially back pain and eye problems, have emerged due to the time spent at the desk, and it has been observed that weight gain has increased with a sedentary lifestyle.

Keywords: COVID 19, Pandemics, Medical faculty

Zonguldak Bülent Ecevit Üniversitesi Tıp Fakültesi Öğrencilerinin Cinsel Mitlere İnanma Durumu ve İlişkili Faktörler

Vildan ÇAKIR KARDEŞ¹, 0000-0002-6417-972X
Serkan BOSTANCI², 0000-0002-0531-2543
Ceren AKTAŞ², 0000-0001-9718-6507
Bahadır AY², 0000-0003-2376-417X
Mehmet Ali GÜRCAN², 0000-0003-3601-4482
Dilara YİĞİT², 0000-0002-7284-1955
Yasemin ÖZDEMİR², 0000-0003-0643-1963
Halil Ensar ÇETİN², 0000-0001-9012-7387
Mustafa Ozan AVŞAR², 0000-0002-7578-7296
Emre Enes BEKTEŞ², 0000-0003-3521-7907
Berkay Öz², 0000-0003-4938-1759
Burak KARASU², 0000-0002-0223-8632
Ahmet UZUN², 0000-0003-3878-2020

¹Zonguldak Bülent Ecevit Üniversitesi Tıp Fakültesi Psikiyatri Anabilim Dalı, Zonguldak, Türkiye

²Zonguldak Bülent Ecevit Üniversitesi Tıp Fakültesi 2020-2021 Eğitim Yılı Dönem 3 Öğrencileri, Zonguldak, Türkiye

ÖZ

Amaç: Bu araştırma tıp fakültesi öğrencilerinin cinsel mitlere inanma düzeyleri, bunu etkileyen faktörleri belirlemek amacıyla yapılmıştır.

Gereç ve Yöntemler: Veriler araştırmacılar tarafından hazırlanan kişisel bilgi soru formu, cinsel mitler ölçeğini içeren anket formlarının internet ortamında katılımcılara ulaştırılması ile elde edilmiştir. Veriler SPSS programı kullanılarak analiz edilmiştir.

Bulgular: Katılan öğrencilerin (n=333) ailelerinin “cinsellikle ilgili konuşmadığı”, cinsellikle ilgili en sık bilgi kaynağının internet olduğu bulunmuştur. Öğrenciler arasında “İyi bir cinsellik için, penisin sertleşmesi şarttır” “Birbirini seven eşler, cinsel ilişkiden nasıl zevk alacaklarını da bilirler” “Cinsellikte performans, başarıya ulaşmak çok önemlidir” “Büyük bir penis kadının daha fazla uyarılmasını sağlar” “İyi bir cinsel ilişki mutlaka orgazmı sonlanmalıdır” en sık onaylanan ve kararsız kalınan 5 mit olmuştur. Cinsel mitlere inanma oranlarının cinsiyetlere göre farklılık gösterdiği, “Eşcinsellik doğaya aykırıdır” “Eşcinsellik bir psikiyatrik hastalıktır, tedavi edilmelidir” “Eşcinseller, uzun süreli ve doyumsuz beraberlikler kuramaz” “Eşcinsellerin çok fazla psikiyatrik sorunları vardır” mitleri cinsiyetler açısından değerlendirildiğinde kadınların bu mitlere erkeklere göre daha yüksek oranda katılmadığı bulunmuştur. Cinsel bilgi düzeyi arttığında bekarete verilen önemin azaldığı saptanmıştır.

Sonuç: Tıp fakültesi öğrencilerinin oluşturduğu bir grupta bile 30 tane mitin yarıya yakınında cinsiyetler arasında fark görülmesi dikkat çekicidir. Öğrencilerin içinde yetiştiği toplumun cinsiyet ve cinsel rollerin etkisi altında kaldıklarını düşündürmektedir. Çocukluk çağından itibaren yapılandırılmış bir cinsel eğitim programı sağlıklı cinsel davranışı teşvik etmede önem taşımaktadır. Gelecekte sağlık hizmeti sağlayıcısı olarak sektörde yerini alacak olan tıp fakültesi öğrencilerinin cinsel mitlere inanma durumu ve etkileyen faktörlerin belirlenmesi, hastaların cinsel sorunları ve bilgilendirilmesine ilişkin yaklaşımlarına katkı sağlayabilir.

Anahtar Sözcükler: Cinsellik, Cinsel bilgi kaynağı, Cinsel mit, Bekaret, Tıp fakültesi öğrencileri

Sexual Myths and Affecting Factors among Medical Students Studying in Zonguldak Bulent Ecevit University**ABSTRACT**

Aim: This study aimed to determine the beliefs of medical faculty students' in sexual myths and the related factors affecting this belief.

Material and Methods: Data was obtained through personal information forms and questionnaires including the sexual myths scale which were all prepared by the researchers, and the participants answered these forms and questionnaires online. SPSS Software was used to analyze the obtained data.

Results: We found that our study population (n=333) did not "discuss sexuality" with their families and used the internet as a source of sexual information. The 5 commonly accepted myths by the students were "An erected penis is a must for a successful intercourse", "Couples that are in love with each other would also know how to get please from sexual intercourse", "Performance during intercourse is critical in the success of the intercourse", "A larger penis provides better stimulation", "A successful intercourse should end with an orgasm". The students were also doubtful about these myths. The ratio of believing sexual myths showed difference among females and males. The ratio of females to males in not believing the following myths was reported to be higher: "Homosexuality is against nature", "Homosexuality is a psychiatric disorder that needs to be treated", "Homosexuals are not capable of having long-term and satisfactory relationships", "Homosexuals have many psychiatric problems". We indicated that when sexual knowledge increased, the importance given to virginity decreased.

Conclusion: Remarkably, there are differences between males and females on almost half of the 30 myths even in a group of medical students. We believe students are affected by gender and sex roles in society. Implementing a structured sexuality education from childhood is critical in promoting healthy sexual behavior. Medical students are going to become a part of the sector as health care providers in the future. Hence, our determining their state of beliefs in sexual myths and the affecting factors may positively contribute to their competence in approaching their patients' sexual problems and in informing them.

Keywords: Sexuality, Source of sexual information, Sexual myth, Virginity, Medical faculty students

COVID-19 Pandemi Sürecinde Uzaktan Eğitimin Zonguldak Bülent Ecevit Üniversitesi Tıp Fakültesi Preklinik Eğitimine Etkisi

Sertaç AKMAN¹, 0000-0002-9056-0284

Ahmet Görkem KURT², 0000-0001-9544-5181

Burak AKGÜN², 0000-0003-4580-1365

Irmak BİLGİÇ², 0000-0002-0764-7961

Havva Aleyna İLHAN², 0000-0002-6853-9112

Ece Efsa CAN², 0000-0002-7066-6436

Umut KELEŞ², 0000-0002-7890-9519

Rabia DİNSEVER², 0000-0001-6490-0225

Cansu ÖCAL², 0000-0002-9293-7030

Bengisu TURGUT², 0000-0001-5350-1667

Ahmet Akif AKBULUT², 0000-0002-4174-3324

Osman KILIÇARSLAN², 0000-0001-6687-5262

¹Zonguldak Bülent Ecevit Üniversitesi Tıp Fakültesi, Çocuk Cerrahisi Anabilim Dalı, Zonguldak, Türkiye

²Zonguldak Bülent Ecevit Üniversitesi Tıp Fakültesi, 2020-2021 Eğitim Yılı Dönem 3 Öğrencileri, Zonguldak, Türkiye

Amaç: COVID-19 pandemisi, dünya çapında sağlık sistemlerinde ve tıp eğitimi sürecinde benzeri görülmemiş bir bozulmaya neden olmuştur. Virüsün son derece bulaşıcı doğası, yüz yüze derslere devam etmeyi zorlaştırırken, derslere ve hasta

temelli öğretime dayalı tıp eğitim sürecini etkilemiştir. Bu çalışmada, birinci, ikinci ve üçüncü sınıf tıp öğrencilerinde uzaktan eğitimin kullanılabilirliğini değerlendirmek ve tıp öğrencileri için uygulanabilirliğini ve yeterliliğini belirlemek amaçlanmıştır.

Gereç ve Yöntemler: Tanımlayıcı ve kesitsel tipte olan bu çalışma, Zonguldak Bülent Ecevit Üniversitesi Tıp Fakültesi'nde öğrenim gören 265 dönem 1,2 ve 3. sınıf öğrencisine web tabanlı anket uygulanarak gerçekleştirilmiştir. Veriler Ocak ve Mart 2021 ayları içerisinde toplanmıştır. Verilerin toplanmasında, öğrencilerin demografik özelliklerini ve uzaktan tıp eğitimi konusundaki görüşlerini değerlendiren 36 sorudan oluşan anket formu kullanılmıştır.

Bulgular: Ankete katılan öğrencilerin % 69,1'i kadın, %30,9'u erkektir. Öğrencilerin dönem sınıf yüzdeleri sırasıyla 1.sınıf %33,6, 2.sınıf %28,7, 3.sınıf ise %37,7'dir. Ankete katılanların çok azı (%13,7) uzaktan eğitimden memnuniyet belirtirken, en yüksek oranla (%28,3) kararsız kaldıklarını belirtmişlerdir. Katılımcıların %26'sı uyum sağlamada zorlandığını belirtirken, %25,3'ü kararsız kaldığını, %22,6'sı zorlanmadığını bildirmiştir. Uzaktan eğitimin yüz yüze eğitim kadar etkili olduğunu düşünen katılımcı yüzdesi en yüksektir (%57,4). Ankete katılanların uzaktan eğitimde en avantajlı bulunduğu durumlar sırasıyla kendine zaman ayırma (%73,2), düşük maliyet (%72,8), kendi ilinde olmak (%65,7), dezavantajlı bulunduğu durumlar ise, uzun süreli ekran rahatsızlıkları (%76,6), sosyal etkileşim eksikliği (%75,8) ve odaklanma (%73,6) sorunudur. Katılımcıların %37,7'si uzaktan eğitimin teorik dersler için uygun olduğu görüşüyle, %83,7'si uygulamalı dersler için uygun olmadığını, %42,6'sı fiziksel materyaller olmadan pratik derslerde sorun yaşadığını bildirmiştir. Ankete katılan öğrencilerin %52,8'i pandemi sonrasında hem uzaktan eğitim hem de yüz yüze eğitimin olduğu karma bir müfredatı istediklerini belirtmişlerdir.

Sonuç: Uzaktan eğitim, COVID-19 salgını sırasında değerli bir alternatif sunmaktadır. Ancak tıp öğrencilerinin uzaktan eğitim sürecinden yüz yüze eğitim kadar memnun olmadıkları, özellikle uygulamalı dersler için uzaktan eğitimi yeterli bulmadıkları sonucuna varılmıştır. COVID-19 salgınının tıp eğitimi inkar edilemez bir şekilde etkilediği çalışmamız ile desteklenmiştir. Eğitimin kalitesini artırmak için uzaktan eğitim sisteminin genişletilmesi, kaliteli görsel-işitsel materyallerin kullanılması ve internet imkânının artırılması önerilmektedir.

Anahtar Sözcükler: Uzaktan eğitim, Pandemi, Tıp fakültesi

The Effect of Distance Education on Zonguldak Bülent Ecevit University Faculty of Medicine Preclinical Education During the COVID-19 Pandemic Process

ABSTRACT

Aim: The COVID-19 pandemic has caused an unprecedented disruption to healthcare systems and medical education worldwide. The highly contagious nature of the virus has affected the medical education process based on lectures and patient-based teaching, making it difficult to attend face-to-face classes. In this study, it was aimed to evaluate the usability of distance education in first, second and third year medical students and to determine its applicability and sufficiency for medical students.

Materials and Methods: This descriptive and cross-sectional study was carried out at Zonguldak Bülent Ecevit University Faculty of Medicine by applying a web-based questionnaire to 265 students in the 1st, 2nd and 3rd grades. Data were collected in January and March 2021. A questionnaire consisting of 36 questions was used to collect the data, evaluating the demographic characteristics of students and their views on distance medicine education.

Results: 69.1% of the students participating in the survey were female and 30.9% were male. The semester grade percentages of the students are 33.6% for the 1st grade, 28.7% for the 2nd grade, and 37.7% for the 3rd grade, respectively. Few of the respondents (13.7%) stated that they were satisfied with distance education, while the highest rate (28.3%) stated that they were undecided. While 26% of the participants stated that they had difficulty in adapting, 25.3% stated that they were undecided, and 22.6% reported that they were not forced. The percentage of participants who think that distance education is as effective as face-to-face education is the highest (57.4%). The situations that the survey participants find most advantageous in distance education are, respectively, taking time for themselves (73.2%), low cost (72.8%), being in their own province (65.7%), and long-term screen disturbances (76%). ,6), lack of social interaction (75.8%) and focus (73.6%). While 37.7% of the participants were of the opinion that distance education is suitable for theoretical courses, 83.7% reported that it was not suitable for applied courses, and 42.6% reported that they had problems in practical courses without physical materials. 52.8% of the students who participated in the survey stated that they wanted a mixed curriculum with both distance education and face-to-face education after the pandemic.

Conclusion: Distance education offers a valuable alternative during the COVID-19 pandemic. However, it has been concluded that medical students are not as satisfied with the distance education process as face-to-face education, and they do not find distance education sufficient especially for applied courses. It is supported by our study that the COVID-19 pandemic has undeniably affected medical education. In order to increase the quality of education, it is recommended to expand the distance education system, to use quality audio-visual materials and to increase the possibility of internet.

Keywords: Distance education, Pandemic, Medical school

Türk Toplumunda Kanser Tarama Programları ile İlgili Farkındalık Düzeyinin Farklı Yaş, Eğitim, Sosyoekonomik Gruplar Arasında Bir Anket Çalışması ile Belirlenmesi

Filiz Kutlu ALPTEKİN¹, 0000-0003-1743-457X,
 Furkan AKGÜN², 0000-0003-1738-4111,
 Bircan KARAKURT², 0000-0002-2235-8471,
 Şule YILDIZ², 0000-0002-5821-8761,
 Ceren ÖZEL², 0000-0002-5800-0893,
 Edanur DİNÇ², 0000-0001-5253-6817,
 Özcan ALPASLAN², 0000-0002-3626-1371,
 Nurdan ÇALHAN², 0000-0002-0112-1117,
 Sevcan DOĞAN², 0000-0003-2023-4202,
 Buse Nur GÖKCE², 0000-0001-9665-8023,
 Sara MASOUDİ², 0000-0003-0123-2471,
 Sena ALTAŞ², 0000-0002-3472-837X

¹Zonguldak Bülent Ecevit Üniversitesi Tıp Fakültesi, Patoloji Anabilim Dalı, Zonguldak, Türkiye

²Zonguldak Bülent Ecevit Üniversitesi Tıp Fakültesi, 2020-2021 Eğitim Yılı Dönem 3 Öğrencileri, Zonguldak, Türkiye

ÖZ

Amaç: Kanser vücudumuzun çeşitli bölgelerindeki hücrelerin kontrolsüz çoğalması ile oluşan hastalık grubudur. Günümüzün önemli bir halk sağlığı sorunudur. Kanserlere erken tanı konulması halinde; kansere bağlı ölümlerin azaltılması mümkündür. Bu çalışmada; toplumun sosyo-demografik farklılıkları dikkate alınarak; kanser ve kanser taramaları hakkında bilgi, tutum ve yaklaşımlarının araştırılması amaçlanmıştır.

Gereç ve Yöntemler: Araştırmamız tanımlayıcı tiptedir. Türkiye geneli 18 yaş üstü kadın ve erkeklerde 552 kişi ile elektronik anket çalışması yapılmıştır. Araştırmamız 1-10 Haziran 2021 tarihleri arasında, üniversitemiz etik kurul onayı alınarak yapıldı. Otuz yedi soruluk anket formunda demografik veriler, sağlık hizmetine ve bilgisine erişim, kanser tanı ve tedavisine yaklaşım, farklı kanser çeşitlerine yönelik tarama testleri yaptırma alışkanlığı, kansere sebep olan etkenler hakkında bilgi düzeyleri sorgulandı. Yapılan çalışmanın sonuçları SPSS istatistik programı ile analiz edildi.

Bulgular: Araştırmaya katılan 552 bireyin yaşları 18 ile 72 arasında olup, ortalama 35.90±13 yıldır. Cinsiyet dağılımına bakıldığında %65.6'sı (n=362) kadın, %34.4'ü (n=190) erkek bireydir. %2.5 (n=14) ilkokul, %2.7 (n=15) ortaokul, %8.2 (n=45) lise, %78.1 (n=431) üniversite, %8.5 (n=47) yüksek lisans ve üzeri mezundur. Katılımcıların %53.8'i (n=297) evlidir. Katılımcıların %63.6'sı (n=351) ailesinde veya arkadaşlarında kanser teşhisi alan birey/bireyler bulunduğunu ifade etmiştir. Katılımcıların %60.9'u KETEM'in "Kanser Erken Teşhis, Tarama ve Eğitim Merkezi" anlamına geldiğini bildiğini ifade etmiştir. Katılımcıların %87.9'u (n=485) sağlık kuruluşlarına kolay ulaşım sağlayabildiğini ifade etmiştir. Katılımcıların %40.2'si (n=222) ülkemizin kanser tanı ve tedavisinde yeterli donanıma sahip olduğunu ifade etmiştir. Katılımcıların %29.9'u (n=165) ülkemizdeki KETEM sayısını yeterli bulduğunu, %70.1'i (n=387) bu sayının yetersiz olduğunu ifade etmiştir. Katılımcıların %54.5'i (n=301) erken tanı ve tedavi için önemli olan kanser taramalarının ücretsiz olduğunu bilmediğini ifade etmiştir. Katı-

lımcıların %79.2'si (n=437) hiç mamografi yaptırmadığını, %71.9'u (n=397) hiç pap smear yaptırmadığını, %89.5'i (n=495) hiç kolonoskopi yaptırmadığını ifade etmiştir. Katılımcıların %60.7'si (n=335) "Meme kanseri hem erkeklerde hem de kadınlarda görülebilir." bilgisinin doğru olduğunu ifade ederken, %22.3 (n=123) bilgisi olmadığını ifade etmiş, %17 (n=94) bu bilginin yanlış olduğunu ifade etmiştir. Katılımcıların %61.8'i (n=341) anket sonrası kanser taraması yaptırmayı düşündüğünü, %38.2'si (n=211) anket sonrası kanser taraması yaptırmayı düşünmediğini belirtmiştir.

Sonuç: Katılımcıların %60.9'u KETEM'in "Kanser Erken Teşhis, Tarama ve Eğitim Merkezi" anlamına geldiğini bilmediğini ifade etti. KETEM kuruluşlarında kanser taraması yaptıranların oranı %8.5 iken yaptırmayanlar %91.5 olmakla beraber farklı sağlık kuruluşlarında kanser taraması yaptırdığını ifade eden katılımcılar mevcuttur. Yakın çevresinde kanser öyküsü olan bireylerin olmayanlara kıyasla KETEM'de kanser taraması yaptırma oranının daha yüksek olduğu görüldü. Bu bulgular toplumumuzda KETEM'in bilinirliğinin az olduğunu göstermektedir. KETEM hakkında toplum daha fazla bilgilendirilmelidir. Ankete katılanların aile hane gelirleri ile KETEM'de kanser taraması yaptırma geçmişi arasındaki ilişki anlamlı bulunmadı. Mamografi, pap smear ve kolonoskopi yaptıranların yaş ortalaması, yaptırmayanlara göre anlamlı derecede yüksek bulundu. Kanserinin genç yaşlarda da ortaya çıkabileceği ve erken teşhisin önemi hakkında daha çok bilgilendirme çalışması yapılmasını tavsiye ediyoruz. Kanser olmaktan korktuğunu belirten katılımcılarımızın büyük kısmı anket çalışmasından sonra kanser taraması yaptıracağını ifade etti.

Anahtar Sözcükler: Kanser, KETEM, Kanser tarama, Erken teşhis, Farkındalık

Determining the Level of Awareness about Cancer Screening Programs in Turkish Society with A Survey Study Among Different Age, Education and Socioeconomic Groups

ABSTRACT

Aim: Cancer is a group of diseases caused by the uncontrolled proliferation of cells in various parts of our body. It is an important public health problem today. If cancers are diagnosed early; it is possible to reduce cancer-related deaths. In this study; taking into account the socio-demographic differences of the society; it was aimed to investigate the knowledge, attitudes and approaches about cancer and cancer screening.

Materials and Methods: An electronic survey study was conducted with 552 people, both men and women over the age of 18, across Turkey. Our research was carried out between 1-10 June 2021 with the approval of the ethics committee of our university. Demographic data, access to health services and information, approach to cancer diagnosis and treatment, the habit of having screening tests for different types of cancer and knowledge levels about the factors that cause cancer were questioned in the 37-question questionnaire form. The results of the study were analyzed with the SPSS statistical program.

Results: The ages of 552 individuals participating in the study were between 18 and 72, with an average of 35.90±13 years. Considering the gender distribution of the individuals, 65.6% (n=362) were female and 34.4% (n=190) were male. Of the individuals, 2.5% (n=14) primary school, 2.7% (n=15) secondary school, 8.2% (n=45) high school, 78.1% (n=431) university, 8.5% (n=47) have a master's degree or higher. 53.8% (n=297) of the participants were married. 63.6% (n=351) of the participants stated that there was an individual/individuals diagnosed with cancer in their family or friends. 60.9% of the participants stated that they knew that KETEM means "Cancer Early Diagnosis, Screening and Education Center". 87.9% of the participants (n=485) stated that they can provide easy access to health institutions. 40.2% (n=222) of the participants stated that our country has sufficient equipment in the diagnosis and treatment of cancer. 29.9% (n=165) of the participants stated that they found the number of KETEMs in our country sufficient, while 70.1% (n=387) stated that this number was insufficient. 54.5% (n=301) of the participants stated that they did not know that cancer screening, which is important for early diagnosis and treatment, is free of charge. Of the participants, 79.2% (n=437) stated that they have never had a mammogram, 71.9% (n=397) have never had a pap smear, and 89.5% (n=495) have never had a colonoscopy. 60.7% (n=335) of the participants stated that the information of "Breast cancer can be seen in both men and women." was true, 22.3% (n=123) stated that they had no knowledge, 17% (n=94) stated that this information was incorrect. 61.8% (n=341) of the participants stated that they thought of having cancer screening after the questionnaire, 38.2% (n=211) stated that they did not consider.

Conclusion: 60.9% of the participants stated that they did not know that KETEM means "Cancer Early Diagnosis, Screening and Education Center". While the rate of those who had cancer screening in KETEM institutions is 8.5%, the rate of those who did not have it is 91.5%. However, there are participants who stated that they had cancer screening in different health

institutions. It was observed that the rate of having cancer screening in KETEM was higher in individuals with a family and friends history of cancer compared to those without. These findings show that the awareness of KETEM in our society is low. Society should be informed more about KETEM. The relationship between the family household incomes of the respondents and the history of cancer screening at KETEM was not found to be significant. The mean age of those who had mammography, pap smear and colonoscopy were found to be significantly higher than those who did not. We recommend that more studies be conducted to inform the public about the fact that cancer can occur at a young age and the importance of early diagnosis. Most of our participants, who stated that they were afraid of getting cancer, stated that they would have cancer screening after the survey.

Keywords: Cancer, KETEM, Cancer Screening, Early Diagnosis, Awareness

